

ŽAREK

Glasilo učencev OŠ Tržišče

OŠ Tržišče

Tržišče 47
8295 Tržišče

Telefon: +386 7 81 85 470

Faks: +386 7 81 85 471

E-pošta:

o-trzisce.nm@guest.arnes.si

Žarek je časopis učencev OŠ Tržišče.

Nastaja v okviru novinarskega krožka. Gradivo prispevajo vsi razredi in učitelji.

Mentorica krožka, urednica in računalniška obdelava Irena Klukej

**Lektoriranje mag. Mateja Repovž
Lisec**

Oblikovanje naslovnice Irena Klukej

**Fotografije arhiv OŠ Tržišče,
fotografije na zadnji strani Boris in
Dan Briški, fotografije z odprtja šole
Kristjan Hočevar**

Člani novinarskega krožka:

**Sandra Jene, Ana Lindič, Zala
Poljanec, Kristina Turk, Neža
Lindič, Saša Rantah, Gregor Jereb,
Eva Grozde, Eva Flajs**

Naklada 130 izvodov

Šolsko leto 2016/2017

BESEDA RAVNATELJICE

Spoštovani učenci, starši ...

***Prvo načelo uspešnosti je miselna
naravnost. Ljudje začnejo uspevati,***

ko začnejo verjeti.

(J. C. Roberts)

In ker smo verjeli, smo uspeli. Za nami je leto, ki smo ga čakali dobrih dvajset let in tudi to leto je minilo, kot bi trenil.

Šolsko leto 2016/17 je bilo za zaposlene, za učence in tudi krajane posebno leto, kajti uresničile so se nam dolgoletne želje. Prvega septembra smo pričeli z delom v novi, moderni, lepi šoli. Lahko rečemo, da smo z novo šolo dobili pogoje, kakršne smo si želeli in jih potrebujemo.

Zavedamo pa se, da kljub temu, da so se pogoji spremenili v pozitivno smer, tudi tokrat velja, da je vsak začetek težak. Delo v novih prostorih je zahtevalo drugačno organizacijo dejavnosti, prilagajanje dejavnosti novemu načinu. Vsi smo zbrani pod eno streho, kar je za nas nekaj posebnega, kajti dolga leta smo delovali na treh lokacijah. Kar težko verjamemo, da lahko vse potrebno uredimo na enem mestu. Ni več sprehajanja od ene do druge zgradbe po dežju, soncu, mrazu, vročini s ciljem, da obiščemo in opravimo vse potrebne naloge.

Žal pa so se tudi v našem primeru šele z začetkom dela na novi šoli pokazale nekatere napake in pomanjkljivosti, ki smo jih in jih še odpravljamo. A to je potrebno sprejeti kot del obveznosti, ki jih ni možno preskočiti.

Seveda pa je pouk in vse ostale dejavnosti lahko v takšnih pogojih povsem nekaj drugega in tako zaposleni kot učenci smo nove šole zelo veseli. Zavedamo se, da smo tisti, ki začnemo novo zgodbo, z novimi cilji in novimi uspehi. Če smo v skromnih pogojih dosegali dobre rezultate, pričakujemo, da bodo rezultati v takšnih pogojih še boljши. Vsekakor se vsi trudimo, da bodo naši uspehi in znanje

odraz razmer, v katerih delujemo. Letos je bilo leto prilagajanja in spoznavanja novih možnosti, zato morda nismo znali izkoristiti vseh ugodnosti, ki jih ponuja nova šola. Toda lahko rečem, da zaključujemo leto s prijetnimi občutki.

Zaključek šolskega leta je pred vrati in ugotavljamo, da bomo uspešno realizirali načrtovane naloge. Tudi letos smo poleg rednega pouka izvedli vrsto drugih dejavnosti, tekmovanj, interesnih dejavnosti, prireditvev in s tem uresničili začrtane cilje. Učenci so sodelovali na več kot 40 tekmovanjih, na katerih so posegali tudi po zlatih priznanjih. Sodelovali smo na preko 20 kulturnih prireditvah v kraju. Uspešno smo se udeleževali raznih natečajev in projektov izven pouka, za kar so učenci prejeli nagrade, diplome, pohvale in priznanja .

Za vsem tem stojijo poleg delavnih učencev tudi odgovorni, vztrajni in sposobni učitelji in drugi strokovni delavci šole. Iskreno se zahvaljujem vsem, ki ste kakorkoli sodelovali pri izvedbi nalog v tem šolskem letu, kajti s skupnim sodelovanjem je bilo vse lažje.

Prepričani smo, da nam bo naša nova šola tudi vzpodbuda za kvalitetno in vztrajno delo v prihodnosti. Naša skupna prizadevanja bodo v prvi vrsti usmerjena v kvalitetno pridobivanje znanja, dobro medsebojno sodelovanje, razumevanje in spoštovanje. Le na tak način lahko pričakujemo tudi dobre rezultate.

Prepričani smo, da je to v našem skupnem interesu, saj nam vsakdanje življenje dokazuje, da je uspeh tam, kjer se strnejo moči proti skupnim ciljem. Skupno smo dosegli, da je šola pridobila ustrezne prostorske pogoje. Verjamemo, da zmoremo tudi proces izobraževanja voditi kvalitetno, strokovno in tako poskrbeti za dobro osnovo na poti izobraževanja naših otrok.

"Kdor hoče nekaj narediti, že najde pot; kdor noče nič narediti, najde izgovor."

(Arabski pregovor)

Zvonka Mrgole, ravnateljica

BESEDA UREDNICE

Sončni meseci so že potrkali na vrata in pred vami je nova številka glasila Žarek. Vem, da boste med počitnicami počeli marsikaj zanimivega. Uživali boste v naravi, na plaži, s prijatelji ali družino. Ko pa si boste zaželeli branja, pa sezite po našem časopisu, kjer boste lahko prebrali veliko zanimivega.

Veliko se je v letošnjem letu dogajalo. Skozi vse leto smo pridno beležili dogodke in jih fotografirali, tako da je pred vami povzetek letošnjega leta, od vstopa v novo šolo, do zaključnih izletov na koncu šolskega leta. Tudi letos so se predstavili razredi s fotografijo, izdelki in vtisi. Pri pouku so nastajala literarna in likovna dela. Velik del letošnjih literarnih prispevkov govori o življenju v šoli nekoč ter o našem lepem kraju. Časopis pa zaključimo z uspehi naših učencev. Nekaj teh člankov ste verjetno že zasledili v kakšnem drugem časopisu, npr. v Grajskih novicah, vendar smo jih ponovno objavili, ker želimo v časopisu predstaviti utrip življenja na naši šoli.

Odločili smo se, da časopis natisnemo kar na šoli, saj želimo privarčevati nekaj denarja za druge bolj nujne stvari. Upam, da vam to ne bo pokvarilo užitka ob prebiranju zgodb letošnjega leta. Morda bo časopis za vas bolj zanimiv šele čez 10, 20 ali več let, zato vam svetujem, da ga shranite in si s tem gradite zbirko spominov na osnovno šolo in s tem na del vašega otroštva.

Irena Klukelj, urednica časopisa

UTRINKI LETOŠNJEGA LETA

ZAČETEK ŠOLSKEGA LETA V NOVI ŠOLI

Letos je bil prvi šolski dan za učence Osnovne šole Tržišče še posebno vznemirljiv in poseben, saj smo končno dobili novo šolo. Komaj smo čakali, da bomo prestopili njen prag in si ogledali razrede, knjižnico in predvsem novo telovadnico.

V četrtek, 1. septembra, smo se zbrali na ploščadi pred šolo v Tržišču. Šolsko pročelje je bilo okrašeno z napisom »Dobrodošli«, baloni pred šolo pa so bili v novih barvah naše šole, rumeni, vijoličasti in zeleni. Ob slovenski himni so lanski najuspešnejši učenci dvignili evropsko in slovensko zastavo ter zastavo z našim novim grbom. Po kratkem nagovoru gospe ravnateljice in župana sta lanski športnici leta simbolično spustili v zrak dva balona. Nato smo si ogledali šolo. Najprej smo zagledali veliko jedilnico. Odpravili smo se naprej in si ogledali knjižnico, računalniško učilnico, novo garderobo in razrede prve triade. Povzpeli smo se po stopnicah v nadstropje in videli razrede druge in tretje triade. Nazadnje smo se spustili v klet, kjer je naša velika telovadnica. Tam smo se spet vsi zbrali in se razdelili v razrede. Da smo odprli telovadnico so župan

Srečko Ocvirk, ravnateljica Zvonka Mrgole, podžupan Janez Kukec in predsednik Krajevne skupnosti Tržišče Janez Virant, metali na koš. Nato smo šli vsi v matične učilnice in nadaljevali pouk.

Mislím, da je bil prvi šolski dan zelo vznemirljiv, saj smo končno dobili novo šolo. Naša šola je zelo lepa in končno imamo dobre razmere za učenje in delo.

Eva Flajs, 8. razred

PRIPRAVIMO NOVO ŠOLO ZA OTVORITEV

Začetek šolskega leta je bil tako za učitelje, kot za učence zelo stresen. Prvi šolski dan je sicer minil brez posebnih ceremonij, vendar nas je čakal dan, ko smo morali dokazati, da si tako lepo in moderno šolo res zaslužimo.

Že spomladi sta se oblikovala dva tima učiteljev, ki sta do jeseni razmišljala o tem, kako bo potekala sama prireditev, kako bomo pripravili šolo na sprejem visokih gostov, ki so jih napovedovali. Prav tako smo razmišljali o tem, da moramo tako pomemben dogodek počastiti z izdajo zbornika o razvoju šolstva v Tržišču. Septembra so se začele vaje, vaje in še enkrat vaje. Prireditev je bila zastavljena malce drugače kot sicer, tako da so lahko nastopajoči vadili vsak posebej.

Glavno vlogo v igri je imela Lučka (Lučka Simeonov), ki ni želela iti na prireditev, saj je v zborniku prebrala, kako so bili uspešni učenci naše šole, ko še niso imeli takšnih pogojev, kot jih imamo sedaj mi. Vendar ji je na pomoč priskočil Viljem Gebauer (Žiga Erpič), prvi pravi učitelj v Tržišču, in ji je prek raznih točk, ki vstopijo v igro, pokazal, kako uspešna je in da mora zaupati vase. Igro so spisale učiteljice Tjaša Hribar, Irena Klugej in Mateja Repovž Lisec. Lučka in Žiga sta pridno vadila, pod budnim očesom učiteljic Mateje in Irene. Učiteljica Tjaša pa je skupaj z učenci pripravila darila za povabljenе in sceno. V igro sta bila vpletena tudi otroški in mladinski pevski zbor pod vodstvom Mateje Repovž Lisec, ki je skupaj z učenci pripravila

čudovit pevski program. Plesni točki pa sta pripravili učiteljici Irena Muzga (moderna ples) in Breda Rman (ples s trakovi). V igro je bil vključen tudi prvi razred, ki je skupaj z razredničarko Andrejo Umek pokazal, kakšen uspeh je za njih to, da se naučijo pisati in brati. Osmi razred je skupaj z učiteljem Sebastjanom Hercigonjo posnel film, v katerem so predstavili novo šolo.

Za pripravo dvorane, postavitve odra in scene smo potrebovali veliko pridnih rok. Poleg učencev in učiteljev so na pomoč prišli tudi krajan, Matic Janežič pa je poskrbel za luči in ozvočenje.

Dan pred velikim dogodkom smo uredili in okrasili šolo ter imeli generalko, ne samo eno, kar dve, saj smo želeli, da bi na prireditvi vse potekalo gladko.

Veliko planiranja, usklajevanja, vaj, fizičnega dela je bilo potrebna, da smo pripravili tako dobro in odmevno prireditev. Delali smo vsi, nekateri bolj, drugi manj, vendar je vsak prispeval k temu, da je bil dan nepozaben.

Irena Klukej

KO SE ŽELJE URESNIČIJO - SLAVNOSTNO ODPRTJE NOVE ŠOLE

Petek, 25. novembra, je bil za vse učence, učitelje in druge delavce Osnovne šole Tržišče zelo pomemben dan. Takrat je bilo uradno odprtje šole, na katerega smo čakali že kar nekaj let. Ta dogodek je bil torej za nas uresničitev dolgoletnih želja, zato smo vanj vložili veliko truda in časa.

Pred tem dogodkom smo med prostimi urami pomagali urejati in okraševati prostore. Nastopajoči pa so imeli veliko vaj. Dan pred prireditvijo smo imeli tehniški dan, ki je bil namenjen urejanju šole. Prireditev je potekala v telovadnici, ki je sicer zelo velika, a je bila že zelo kmalu povsem napolnjena. Med gosti je bilo kar nekaj precej pomembnih ljudi. Veliko

čast smo imeli, da je prišel tudi predsednik Vlade Republike Slovenije dr. Miro Cerar. Kmalu po njegovem prihodu se je slovesnost začela. Čez ves program je potekala igra, v kateri so nastopali šolarka Lučka (Lučka Simeonov), njena mama (Zala Poljanec) in učitelj Vilijem (nekdanji učenec Žiga Erpič), ki bil prvi pravi učitelj v Tržišču. V programu so nastopili še otroški in mladinski pevski zbor, dve plesni točki učenk OŠ Tržišče in prvošolčki. Sledil je govor gospe ravnateljice Zvonke Mrgole. Spregovorila sta tudi župan Srečko Ocvirk in seveda tudi predsednik Vlade RS dr. Miro Cerar. Nato je bil na vrsti slavnostni prezer traku. Proslavo smo končali učenci šole tako, da smo

vstali in vsi skupaj zapeli šolsko himno. Vse je potekalo gladko.

Sledila je pogostitev, ki sta jo pripravila Gostišče Fride Majcen in Aktiv kmečkih žena, nekaj peciva pa so spekle tudi naše mame. Gostje so si lahko ogledali šolo. Ob tej priložnosti smo izdali tudi zbornik z naslovom »Šolstvo v Tržišču od 1869 do danes«.

Za vse skupaj smo se vsi zelo potrudili in vse je potekalo po načrtih. Upam in verjamem, da so tudi gostje uživali. Za šolo smo res hvaležni, je zelo lepa in zdaj imamo vsi veliko boljše možnosti za delo in učenje.

Kristina Turk, 9. razred

SLOVESNO ODPRLI ŠOLO V TRŽIŠČU

V Tržišču se je pričetek letošnjega šolskega leta v zgodovino zapisal z velikimi črkami. Nova šola je srce kraja in je temelj družbene infrastrukture, zato krepi identiteto, samozavest in razvojno ambicioznost celotne skupnosti.

Z gradnjo šole, enim največjih in tudi najpomembnejših razvojnih projektov zadnjega obdobja, je Občina Sevnica kot investitor pričela konec avgusta 2014, po podpisu izvajalske pogodbe s podjetjem Kolektor Koling d.o.o. iz Idrije. Pričetek pouka 1. septembra 2016 na novi lokaciji je prinesel velik premik in bistveno izboljšane pogoje za vzgojno-izobraževalno delo; prej je pouk namreč potekal na treh lokacijah.

Nova devet-oddelčna šola ima poleg učilnic še knjižnico, šolsko kuhinjo z jedilnico, tehnične prostore, prostore

za upravo šole, večnamenski prostor in novo telovadnico. Površina šole skupaj znaša 3.100 kvadratnih metrov. Pogodbena vrednost investicije znaša 4.122.940 evrov, pri čemer bo na podlagi sklepa Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport do 1.767.900 evrov zagotovila država, razliko pa iz proračuna Občina Sevnica. Vrednost opreme, med slednjo so stoli, mize, učila in učni pripomočki ter računalniška oprema, znaša 270.000 evrov, za kar sredstva prav tako namenja proračun občine.

Nova šola je bila s priložnostnim programom namenu uradno predana s petkovo slovesnostjo v telovadnici nove šole v Tržišču. Slavnostni govornik je bil predsednik Vlade Republike Slovenije dr. Miro Cerar,

navzoče sta pozdravila tudi ravnateljica Zvonka Mrgole in župan Srečko Ocvirk. Dramsko, pevsko in plesno izjemno dodelan kulturni program so izvedli učenci Osnovne šole Tržišče, goste pa sta ob sprejemu slovesno pričakali zasedbi Godba Sevnica in Mažorete Društva TRG Sevnica.

Vir: <http://www.obcina-sevnica.si/news/779/15/Slovesno-odprli-solo-v-Trziscu>

IZŠEL JE ZBORNIK ŠOLSTVO V TRŽIŠČU OD 1869 DO DANES

Osnovna šola Tržišče bo čez tri leta, to je v letu 2019, praznovala 150-letnico, s tem pa tudi javno šolstvo v kraju. Vendar pa smo že letos dobili priložnost, da ob otvoritvi nove šole izdamo tudi zbornik.

K sodelovanju smo povabili domačinko Marjeto Bregar, zgodovinariko Dolenjskega muzeja iz Novega mesta, ki je rada priskočila na pomoč, in raziskala starejši del zgodovine šole v Tržišču. V svojem prispevku je opisala obdobje od začetkov šolstva v Tržišču sredi 19. stoletja, ko je bilo šolstvo še v domeni katoliške cerkve, do konca druge svetovne vojne leta 1945. Opravila je kar nekaj raziskovalnega dela, za kar se ji prav lepo zahvaljujemo. Zahvala velja tudi naši ravnateljici Zvonki Mrgole, ki je že v svojem diplomskem delu raziskala podružnici Telče in Primož ter je za naš zbornik prilagodila vsebino. V svojem delu je predstavila življenje in delo na le-teh. Čas od druge svetovne vojne pa do danes je predstavljen v obliki izsekov iz šolske kronike. To dogajanje smo popestrili s fotografijami razredov in pričevanji naših nekdanjih učiteljic, ravnateljice in učencev ter učenk, ki se z velikim veseljem spominjajo šole. V zborniku smo prikazali tudi utrip šole v današnjem času. Predstavili smo nekaj najvidnejših uspehov od leta 1991 naprej. Kot urednica zbornika sem zelo ponosna, da smo skupnimi močmi razkrili delček naše preteklosti in se zahvaljujem vsem, ki ste nam pri tem pomagali.

Irena Klukej

VESELI DECEMBER V OŠ TRŽIŠČE

Mesec december je vsako leto prav poseben mesec. Poln pričakovanj, veselja in smeha. Tudi na OŠ Tržišče smo bili letos še posebej veseli, saj imamo vse pogoje, da ustvarjamo in delamo ter se veselimo novega leta.

Z dejavnostmi smo začeli že 2. decembra, ko smo v šolski knjižnici obeležili ta veseli dan kulture. S knjižničarko smo se pogovarjali o Prešernu, knjigah in kulturi. Najpogumnejši pa so se predstavili z recitacijami. Organizirali smo tudi tehniški dan z naslovom »Prazniki trkajo na vrata«. Učenci smo skupaj z učiteljicami izdelovali dekoracijo, s katero smo okrasili šolo, adventne venčke, božičke, jelenčke, snežinke, postavili smo tudi novoletne jelke in jih okrasili. Izdelali smo veliko voščilnic, ki smo jih ponudili različnim društvom in krajanom. V knjižnici smo imeli tudi čajanko, knjižničarka nam je ob piškotih in čaju prebirala zgodbe, o katerih smo se pogovarjali. Za predšolske otroke so učenci gledališkega krožka pripravili predstavo, obiskal pa jih je tudi dedek Mraz. Zadnji dan pouka v letošnjem letu smo imeli medsebojno obdarovanje. Pripravili smo tudi proslavo ob dnevu samostojnosti in enotnosti, po prireditvi pa smo plesali in peli ob zvokih skupine 3SOMS.

Tako se je leto 2016 na Osnovni šoli Tržišče zaključilo pestro in ustvarjalno. Naj bo tudi naslednje leto tako. Želimo vam lepe praznike in srečno novo leto 2017.

Novinarski krožek OŠ Tržišče

POHOD NA ŠENTJURSKI HRIB

Gibanje je lahko učenje novih spretnosti, osebno ustvarjanje, način uresničevanja svojih želja, razvijanje in primerjanje gibalnih sposobnosti, ohranjanje zdravja. Športni program Zlati sonček pri najmlajših ponuja možnost za uresničevanje vsega tega. Z njim lahko popestrimo redni vzgojno-izobraževalni proces zaradi privlačnih vsebin kot so rolanje, smučanje, drsanje, plavanje, pohodništvo in spretnosti z žogo.

Namen programa je motivirati najmlajše za gibalno dejavnost predvsem pa v njih vzpodbuditi željo, potrebo, navado po športni igrivosti v vseh starostnih obdobjih. Notranje in zunanje spodbude lahko okrepijo notranjo željo po športnem udejstvovanju.

Skoraj smo že zakorakali v zimo, točneje 16. decembra, nas je lepo sončno vreme prepričalo, da smo odšli z učenci 1. razreda na pohod na Šentjurski hrib. Pot nas je vodila mimo bencinske črpalke, skozi naselje Mostec in po gozdni poti do cerkve Sv. Jurija in zapuščene domačije Ninine babice. Vračali pa smo se po gozdni poti skozi Kapljo vas, kjer smo prečkali glavno cesto in se po travniku vrnili nazaj v šolo. Na poti smo

opazovali različna življenjska okolja, se sproščeno pogovarjali ter onemeli nad izrednim razgledom na vrhu. Učenci so ugotovili, da so avtomobili kot vžigalične škatlice in ljudje kot figurice pri šahu.

V šolo smo se vrnili rahlo utrujeni, a dobre volje in zadovoljni.

Andreja Umek, razredničarka

ZIMSKI ŠPORTNI DAN

Na mrzlo torkovo jutro smo se zbrali v šoli. S seboj smo prinesli sanke, smučke, lopatke. Potem smo se učenci in učitelji razdelili v dve skupini. Nekateri so šli smučat na smučišče Celjska koča, drugi pa smo odšli na Lisco. Nismo se odpeljali na vrh. Do vrha smo hodili eno uro. S seboj smo imeli tudi planinskega vodiča. Ko smo prispeli na vrh, smo se v Tončkovem domu preoblekli in nekaj prigriznili. Nato smo se odpravili na najvišji hrib in se od tam spuščali s sankami, lopatkami ... Zabava je trajala dobre tri ure. Kmalu je prišel čas, ko smo šli na kosilo. Večina nas je šla v Tončkov dom, kjer smo nekateri naročili hrano. Kmalu je bilo konec zimskih radosti. Prispel je avtobus in nas odpeljal proti domu. Dan je bil poln zimskih doživetij.

Sandra Jene, 9. razred

KULTURNI DAN V LJUBLJANI

V petek, 13. 1. 2017, smo se učenci tretje triade OŠ Tržišče odpeljali v Ljubljano.

Najprej smo šli v Muzej novejšje zgodovine Slovenije. Tam smo se razdelili v dve skupini. 8. in 9. razred smo šli prvi na ogled razstave, kmalu za nami pa še 7. razred. Tema je bila zgodovina Slovencev v 20. stoletju. Začelo se je s prvo svetovno vojno, sledila je druga in končalo se je z osamosvojitvijo Slovenije. Bilo je zelo zanimivo in poučno. Spoznali smo veliko novega, kako grozno je bilo med vojnami in kako so se naši predniki trudili za Slovenijo, kakršna je danes. Na koncu smo imeli še delavnice. 8. in 9. razred na temo prve svetovne vojne, 7. razred pa o ureditvi v Sloveniji. Razdelili smo se v skupine. Vsaka skupina je dobila bolj podrobno opisan del vojne in ga prebrala, ter odgovorila na vprašanja. Nato smo poročali o naših ugotovitvah. Rešili smo še učni list. Ko smo končali v muzeju, smo se odpravili v Cankarjev dom. Ogleдали smo si domišljjski muzikal »Alica v čudežni deželi«, ki je zasnovan po kulturni, istoimenski knjižni predlogi Lewisa Carrolla. Imel je dve dejanji in je bil v angleškem jeziku s slovenskimi podnapisi. Glasba v muzikalu nas je popeljala skozi največje uspešnice rock and rolla, disco-funka, glasbenih legend, kot so The Beatles, Queen, Rolling Stones in drugi. Bilo je zabavno. Vsi so zelo dobro igrali, peli in plesali.

Verjamem, da smo vsi uživali. Za piko na i pa smo v predverju Cankarjevega doma srečali prvega predsednika naše države Milana Kučana in se z njim fotografirali. Dan je bil zelo zanimiv in zabaven, pa tudi poučen.

Kristina Turk, 9. razred

DOBRODELNI KONCERT V TRŽIŠČU

V petek, 10. februarja, je v prostorih OŠ Tržišče potekal dobrodelni koncert z naslovom »Zimski glasbeni večer«. Z njim smo počastili slovenski kulturni praznik in zbrali nekaj denarja za šolski sklad.

Na začetku je mladinski pevski zbor zapel Prešernovo Zdravljico. Predstavil se je tudi otroški pevski zbor. Vodja obeh zborov je Mateja Repovž Liseč, ki je tudi povezovala program, na klavirju jih je spremljal Dejan Jakšič. Na bobnih se je predstavil učenec naše in Glasbene šole Sevnica Vid Režen. Sledili so nastopi glasbenih izvajalcev, ki so se prijazno odzvali našemu vabilu. S svojo glasbo so nam popestrili večer Tanja

Žagar, Kvintet Dori, Ansambel Plus, Ansambel Utrinek, Ansambel Azalea in Ansambel Vesela dolina. Vsi nastopajoči so napolnili naša ušesa s prijetno glasbo in preživeli smo čudovit glasbeni večer. Nova, večja telovadnica je sprejela veliko več obiskovalcev kot kulturna dvorana prejšnja leta, zato smo zadovoljni, saj bo v šolskem skladu nekaj več denarja. Z njim bomo obogatili naše šolske in obšolske dejavnosti, šolsko knjižnico pa z novimi knjigami.

Učenci novinarskega krožka OŠ Tržišče

MLADI ČEBELARJI SO SE IZKAZALI

Letošnje državno tekmovanje mladih čebelarjev je gostila osnovna šola Gustava Šiliha Velenje. Pripravili so nam lep, zanimiv, poučen in dober dan. Za vseh 550 tekmovalcev in njihove mentorje ter spremljevalce, ki jih je bilo več kot sto, so dobro poskrbeli. Ogledali smo si lep del Velenja. Vodniki skupin so nam omogočili spoznati mesto, ki ga nismo poznali. Pogostili so nas z malico in s kosilom.

Tekmovalci so bili razporejeni v tri skupine: najmlajši, od 1. do 5. razreda, srednja skupina, od 6. do 9. razreda in srednješolci do 18. leta starosti. Iz OŠ Tržišča smo prijavili štiri učence, vendar so se tekmovanja udeležili le trije. Da smo se sploh začeli pripravljati na tekmovanje, sta zaslužna predvsem predsednik Čebelarstva društva Šentjanž Ciril Kolenc in ravnateljica Zvonka Mrgole. Kar nekaj časa sta nas spodbujala. Nismo bili prepričani, da znamo dovolj. Čebelarja Tonko Štih in Ciril Kolenc sta veliko energije vložila v delo krožka in v priprave na tekmovanje.

Čebelar Tonko je s krožkom že drugo leto. Letos ni manjkal na nobenem našem srečanju. Rezultati tekmovanja so nas pozitivno presenetili. Jernej Gačnik, ki je tekmoval sam, je dosegel 37 točk od 39 in si prislužil zlato priznanje. Matevž Gačnik in Jan Jelenc pa sta dosegla 34 točk od 39 in dosegla srebrni priznanji. Pravzaprav smo dokazali, da je moč doseči najboljše rezultate, če smo navdušeni nad nalogo, ki je pred nami.

Alenka Knez, mentorica

TEHNIŠKI DAN IN PUST

V torek, 28. 2. 2017, smo imeli na Osnovni šoli Tržišče tehniški dan in pustno maškarado. Pri tehniških vsebinah smo izdelovali pručko, nato pa smo izdelovali maske. Zjutraj smo se nekateri že namaskirali. V šoli smo imeli veliko čudnih bitij, od princes do nindž in zombijev. Osmošolci so imeli razredno skupno masko. Imeli smo več delavnic, med drugimi smo izdelovali pručko in letalo iz lesa. Eno uro smo namenili izdelovanju mask in pri nekaterih je šlo veliko majic in hlač (mame niso bile zadovoljne). Maškare so se sprehodile po šoli in marsikateremu učitelju pregnale strah v kosti, npr. učitelju za šport. Imeli smo se odlično.

Novinarski krožek OŠ Tržišče

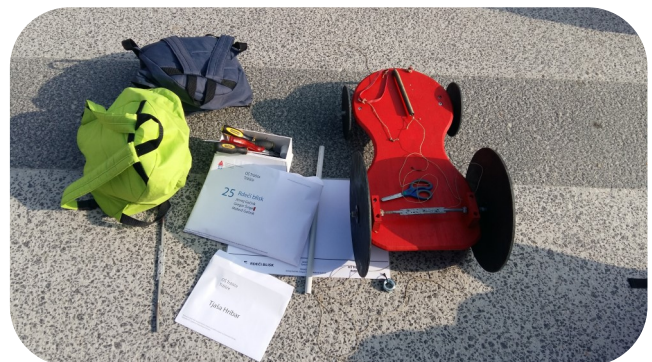
TEKMOVANJE ELASTOMOBILOV

V soboto, 25. 3. 2017, smo se z avtobusom odpravili v Ljubljano. Šli smo na tekmovanje elastomobilov. To tekmovanje poteka že 14. leto, vendar smo šli iz naše šole prvič. Vozilo smo izdelali sami v šoli pod mentorstvom učiteljice Tjaše Hribar. Tekmovanja smo se udeležili Jernej, Matevž, Gregor in David.

Ko smo prišli v Ljubljano, so šele začeli postavljati šotore, progo in bokse. Med čakanjem smo zamenjali zadnjo os in preverili, če vse deluje. Ko smo se prijaviili, smo dobili jasnejša navodila in rezervno elastiko, vzmet ter kupone za malico in delavnico. Ob deseti uri je bil na vrsti prvi start. Naša tekmovalna številka je bila 25. Pred prvim spustom je k nam prišel učitelj Sebastjan, ki nam je prinesel krofe in nam je veliko svetoval tudi že v šoli. Ko smo elastomobil prvič spustili, se je peljal približno 7 metrov. Med spustom smo imeli tremo, saj nas je bilo strah, da se elastomobil ne bo peljal daleč. Na koncu so razglasili zmagovalce. Z rezultati smo bili kar zadovoljni, saj nismo bili zadnji.

Tekmovanje nam je bilo všeč, saj smo se zabavali. Svetujem tudi drugim, da vklopite možgane in se udeležite tekmovanja.

Matevž Gačnik, 7. razred

GLASBENIKI GLASBENE ŠOLE SEVNICA SE PREDSTAVIJO

V torek, 25. 4. 2017, smo bili v OŠ Tržišče gostitelji prijetnega glasbenega in kulturnega dogodka.

Obiskali so nas glasbeniki Glasbene šole Sevnica in nam pripravili prijeten glasbeni nastop. V programu so predstavili glasbila, ki jih poučujejo učitelji v glasbeni šoli.

Predstavila se je pestra zasedba učencev glasbene šole, ki igrajo violino, trobento, kitaro, harmoniko, klarinet, citre in še marsikaj. Spoznali smo, kako bogata je lahko

paleta zvokov, ki jih izvablajo mladi umetniki s pomočjo glasbil.

Veseli smo bili, da smo lahko uživali v glasbenem dogodku in morda bo le-to spodbuda še kakšnemu učencu, ki se bo v prihodnosti podal v svet glasbe. Hvala učencem in učiteljem za prijeten nastop.

Zvonka Mrgole

NAGRADA ZA OPRAVLJENO BRALNO ZNAČKO

V torek, 18. 4. 2017, smo se učenci, ki smo opravili bralno značko, z avtobusi odpeljali v kino. Prvi, drugi in tretji razred so si šli ogledat najnovejšo izdano risanko Smrkci. Od četrtega razreda dalje pa smo si šli ogledat film Lepotica in Zver.

Zgodba Lepotica in zver govori o Belle, ki živi sama z očetom v skromni hiši. Nekega dne se oče odpravi na pot in ga zanese v temačni gozd. Ker utrga vrtnico iz vrta, ki je last strašne Zveri, ga ta zaklene v kletko. Ker ima Belle neizmerno rada svojega očeta, z zvijačo zamenja mesto v ječi. Zver in Belle se nato počasi vzljubita, dokler se zver ne odloči, da jo spusti, vendar se vrne, da bi pomagala Zveri, saj jo želijo hudobni vaščani ubiti.

Na koncu filma sem se jokala, ker sem čutila, kako je Belle. Skoraj sem že izgubila upanje, da bo Zver

umrla, a se je vse lepo končalo. Film mi je bil všeč zato, ker se je na koncu vse uredilo. Upam, da si ga bom lahko še kdaj ogledala.

Lana Gačnik, 5. razred

NOČ V ŠOLSKI KNJIŽNICI

V petek, 21. 4. 2017, smo učenci 4. in 5. razreda prišli v šolo v poznih popoldanskih urah, saj smo se želeli udeležiti dogodka »Noč v šolski knjižnici«.

Najprej smo pripravili prostor v knjižnici. Na tla smo položili blazine in se usedli v krog. Vsak je imel s seboj svojo najljubšo knjigo, ki jo je predstavil. Pogovarjali smo se tudi o tem, zakaj je dobro brati. Nato smo se razdelili v dve skupini. Učenci 4. razreda smo odšli v gospodinjsko učilnico, kjer smo spekli pizzo in naredili čokoladne lizike. Nato smo brali knjigo Roalda Dahla

Čarli in tovarna čokolade. Po večerji, ki smo si jo prej pripravili, smo brali naprej. Po branju smo si pripravili spalne vreče in si ogledali še film Čarli in tovarna čokolade. Skoraj proti jutru je prišel čas za spanje. Preoblekli smo se v pižame in umili zobe, nato pa sladko zaspali. Ob osmih zjutraj je prišel čas za odhod domov. Bilo mi je zelo všeč.

Tjaša Tratar, 4. razred

DELOVANJE LUTKOVNEGA KROŽKA

Učenci lutkovnega krožka so pripravili lutkovno predstavo »Rokavička« in z njo nastopili na srečanju lutkovnih skupin v Šentjanžu, 29. 3. 2017. Živalske lutke za predstavo so učenci sami naredili pri lutkovnem krožku, in sicer velike, preproste marionete na palici.

Strokovna spremljevalka srečanja je bila gospa Jelena Šitar, ki je podala naslednje strokovno mnenje. Vrednost predstave Rokavička je v velikem številu zavzetih lutkarjev, ki so sami avtorji prelepih lutk. Dodala je, da oder kar prekipeva od prepleta lutk in otrok na njem. Opazila je tudi sodelovanje med mlajšimi otroci in njihovimi večjimi sošolci.

Nastop naših lutkarjev je strokovnjakinjo prepričal, da so bili izbrani za nastop na regijskem srečanju, ki je bilo v Sevnici 14. 4. 2017. Grajsko lutkovno gledališče pa je lutkarje povabilo 30. 5. 2017 na sevniški grad, da

predstavo ponovno zaigrajo. Čestitamo lutkarjem za vse uspešno opravljene nastope.

Andreja Umek, mentorica

INTENZIVNE PEVSKE VAJE IN NOČ V ŠOLI

V četrtek, 30. marca 2017, smo člani mladinskega pevskega zbora po pouku ostali v šoli, kjer smo imeli intenzivne priprave na nastope, ki jih bomo imeli v letošnjem letu. Ko smo se vsi zbrali, smo se upeli in že vadili pesmi, ki smo jih izbrali za pevsko revijo. Ob štirih smo imeli malico, na katero smo vsi komaj čakali. Dobili smo namreč pice. Po malici nam je učiteljica dala odmor in odšli smo na igrišče. Ob šestih smo imeli zopet vaje do osmih, ko smo lahko šli v telovadnico in se pripravili na spanje. Vsak je imel svojo spalno vrečo, ki smo jo položili na blazine. Uredili smo se za spanje, še nekaj časa klepetali, nato pa zadovoljni utonili v spanec. Naslednji dan, v petek, nas je učiteljica zbudila ob 7.00. Imeli smo pol ure časa, da se uredimo za pouk. Seveda nam je vsem

uspelo pravočasno.

Bilo je zelo zabavno in takšno doživetje bi z veseljem ponovila.

Eva Flajs, 8. razred

GARDALAND 2017

Učenci sedmega razreda smo na začetku šolskega leta podpisali prisego, da nikoli ne bomo prižgali cigarete. V nagradnem žrebanju za sodelujoče sva imela s sošolcem Davidom veliko sreče. Poleg dveh učenk iz Sevnice sva zastopala sevniško občino na nagradnem izletu.

V soboto, 13. 5. 2017, smo se izžrebani učenci odpravili v Gardaland. Vstati je bilo potrebno zelo zgodaj, saj smo iz Ljubljane odšli že ob petih zjutraj. Ko sva z Davidom zagledala ogromen avtobus, poslikan z ogromnim napisom Gardaland, sva se izleta še bolj razveselila. Sledila je pet urna vožnja do Gardalanda. Ko smo prispeli na cilj, smo se slikali s podarjenimi majčkami, ki jih je sponzorirala zavarovalnica

Vzajemna. Nato so nam povedali nekaj napotkov in po skupinah smo s spremljevalci odšli na različna igrala. Obiskali smo Magic house, Blue tornado, Mamut, Kung-fu pando, vlakec ... V času kosila smo obiskali odlično restavracijo, kjer smo si postregli z okusnim kosilom. Pozno popoldne smo se vrnili na avtobus in pred nami je bila zopet dolga vožnja nazaj domov.

Prijetno utrujeni od noro zabavnega dne smo se v Ljubljano vrnili sredi noči, kjer so nas pričakali starši.

Lara Rosa, 7. razred

ORFOMANIJA

V sredo, 19. 4. 2017, smo se učenci pri glasbenem krožku odpravili v Ljubljano. Tam smo si ogledali dva koncerta, pri katerem smo tudi sodelovali. Na koncertu so sodelovali tudi otroci od 5. leta starosti. Slišali smo veliko glasbenih točk, ki so bile zelo zanimive. V teh točkah so sodelovali vsi, ki so imeli glasbeni talent.

Sandra Jene, 9. razred

TEHNIŠKI DAN – PLANETARIJ

V ponedeljek, 27. 3. 2017, smo imeli na naši šoli planetarij. 1. šolsko uro smo izdelovali periskope, bilo mi je zelo zanimivo, saj smo delali v parih. 2. uro smo imeli planetarij, tudi to mi je bilo všeč, saj so nam predvajali posnetek planetov v našem osončju. Povedali so nam s kakšno hitrostjo se vrtil Zemlja okoli Sonca, nam razložili in pokazali, kako poiskati zvezdo Severnico, nam povedali iz česa je sestavljeno Sonce ... Pri 3. uri mi je bilo najbolj všeč, ko smo v posodo natresli moko in čokolado v prahu, potem pa v njo metali kamne, da so nastali kraterji. Sledila je izdelava raket. Na koncu smo šli na igrišče in jih izstrelili. Ta dan mi je bil zelo všeč. Najbolj pa mi je bila všeč izdelava periskopa.

Tjaša Tratar, 4. razred

PLAVANJE V LAŠKEM

Nekoč je bilo znanje plavanja potrebno zaradi golega preživetja. Danes je varnost v vodi in ob njej še vedno prvi cilj učenja plavanja, poleg tega pa je plavanje dejavnost, ki pomembno vpliva na skladen človekov razvoj in njegovo zdravje, kot trajna vrednota pa predstavlja možnost večje kakovosti življenja in osnovo za različne razvedrilne dejavnosti povezane z vodo.

Znanje plavanja je stvar posameznika, družine, šolskega sistema in celotne družbe. Pomeni del osnovne kulture človeka, ki jo je treba pridobiti že v zgodnjem otroštvu. Tega se na naši šoli zavedamo, zato smo v začetku maja, točneje 9. 5. 2017, 10. 5. 2017 in 11. 5. 2017, izvedli plavalni tečaj v bazenu v Laškem. V petek, dan pred odhodom, sem otrokom in njihovim staršem sporočila, da bomo tri dni preživeli na bazenu v Laškem. Navdušenje je bilo nepopisno. Z avtobusom smo se vsako jutro ob 7.30 odpeljali v Laško in se vračali ob 13.30 v Tržišče. Prvi dan so se nam pridružili tudi učenci 2. razreda. Najprej smo ugotovili predznanje otrok v procesu prilagajanja na vodo ter razdelili otroke v skupine glede na njihovo predznanje. V vodi smo se igrali igre, preko katerih so se otroci navadili na upor vode, na potapljanje glave in na izdihovanje pod vodo. Spoznali so se s plovnostjo telesa ter se navajali na drsenje na površini vode in pod

njo. Učenci, ki so že bili prilagojeni na vodo, so spoznali prve skrivnosti tehnike plavanja. Otroci so v procesu prilagajanja napredovali in tudi uživali. Ob koncu tečaja plavalnega opismenjevanja sta dva učenca osvojila bronastega konjička, dva učenca srebrnega konjička, ena učenka zlatega konjička, tri učenke modrega delfinčka ter ena učenka bronastega delfinčka.

Kako so učenci doživeli to dejavnost, nam pričajo naslednje njihove izjave:

- TAKRAT JE BILO NAJBOLJE, KO SO BILI VALOVI IN SO NAS NOSILI PO VODI. (Ana)
- KOPANJE V MASAŽNIH BAZENČKIH (Lara, Urban)
- IGRA NA BLAZINI JE BILA SUPER. (Lara, Urban)
- UŽIVALA SEM V IGRI RINGARAJA, KER SMO SE POTAPLJALI. (Urban, Alja, Nina)
- ISKANJE POTOPLJENIH IGRAČ (MORSKIH ŽIVALI) Z DNA BAZENA MI JE BILO SUPER. (Janja, Renato, Urban)
- NAJ DEJAVNOST JE BILA SPUŠČANJE PO TOBOGANU. (vsi učenci)

Andreja Umek, razredničarka

SREČANJE STAROSTNIKOV

Rdeči križ Slovenije deluje že preko 150 let. Kljub vsem izzivom in številnim spremembam je ohranil in utrdil vlogo pomembne humanitarne organizacije v slovenskem in mednarodnem prostoru ter s pomočjo zvestih članov ter vseslovenske mreže predanih prostovoljk in prostovoljcev nenehno in vztrajno lajša stiske in trpljenje soljudi in ščiti njihovo dostojanstvo. Rdeči križ je pomembna organizacija za razvoj celotne družbe, saj pomaga tistim, ki so v stiski, ki ne morejo izpolnjevati tisto, kar jim življenje nalaga.

Otroci in starejši so vedno spadali skupaj, imajo precej skupnega in so radi skupaj. Predvsem srca imajo večja kot odrasli. Vanje spravijo vse, kar vidijo in česar se zavedajo – tudi majhen kamenček, ki so ga opazili na cesti, listek z drevesa, mravljico ali črčka, predvsem pa vse ljudi, ki so okoli njih.

Učenci od 1. do 5. razreda ter Valentin Knez s harmoniko so s svojim nastopom v gostišču Ulčnik v petek, 5. 5. 2017, popestrili srečanje starostnikov ter jih razvedrili in razveselili.

Andreja Umek

OBISK V SRBIJI

V današnjem času je nujno, da imamo svoj pogled usmerjen tudi v sodelovanje v mednarodnem okviru. Tako smo že v preteklih letih pridobili kar nekaj izkušenj na tem področju. Letos smo se na pobudo naših dveh krajanov, ki imata stike z OŠ Rača v Srbiji, odzvali povabilu na njihov dogodek ob dnevu šole.

V kulturnem, družabnem in strokovnem druženju smo izmenjali informacije s predstavniki šol iz naših južnih sosednjih držav. Na srečanju so bili predstavniki iz Makedonije, Srbije, Bosne in Slovenije.

Dogovorili smo se, da bomo skušali sodelovanje še

utrditi z medsebojnimi obiski in vključevanjem sodelovanja med učenci.

Zvonka Mrgole

DAN ODPRTIH VRAT

Predzadnji petek v mesecu aprilu smo na OŠ Tržišče organizirali dan odprtih vrat. Odločili smo se, da združimo nekaj aktivnosti, ki so na svojevrsten način povezane med seboj. Učence in starše smo povabili k sodelovanju pri izmenjavi oblačil. Glede na to, da vemo, da so oblačila pogosto prej premajhna kot dotrajana, smo zbrali oblačila, ki so posameznikom premajhna in jih ponudili v zamenjavo za druga še uporabna oblačila.

Učenci so se udeležili izmenjave in marsikdo je našel oblačila, ki so mu bila všeč in prava zanj. Dan smo namenili tudi malemu knjižnemu sejmu, kajti ob selitvi v novo šolo se je pokazalo, da imamo na šoli precej knjig, ki niso več iskane in uporabljene v šolski knjižnici, morda pa bi želel kdo z njimi obogatiti domačo knjižno zbirko, zato smo jih za prispevek v šolski sklad ponudili obiskovalcem.

Popoldne je bilo namenjeno tudi staršem in krajanom, ki še niso uspeli obiskati naše nove šole. Vsem zainteresiranim smo odprli šolska vrata in jih popeljali po šolskih prostorih.

Posebno doživetje pa je bil dogodek »Noč knjige«. Učenci petega in šestega razreda so se v petek zvečer zbrali v šolski knjižnici, kjer so pod mentorstvom knjižničarke Irene Klukej prebirali knjige in izvajali druge dejavnosti v povezavi s knjigo. To noč so preživeli v knjižnici. Po vodstvom učiteljice Tjaše Hribar pa so poskrbeli tudi za večerjo.

Dogodek je bil zelo zanimiv in prijeten in dogovorili so se, da še poskusijo kaj podobnega.

Zvonka Mrgole

PROJEKT EKO ŠOLA IN ZDRAVA ŠOLA

Projekt EKOŠOLA kot način življenja je program, ki uvaja načrtno in celotno okoljsko vzgojo v osnovnih in srednjih šolah. Z njim se gradijo vrednote za odgovoren način bivanja na tem planetu. Povečuje se zavest in skrb za človeka vključno z varovanjem zdravja, graditvijo medsebojnih odnosov, skrbi za

okolje in naravo. Tudi na naši šoli je glavni cilj programa Ekošola vzgoja učencev, ki bi jim skrb za okolje in naravo postala del življenja.

Zato smo v tem šolskem letu zbirali odpadno KEMS embalažo, z njo tudi ustvarjali, izvedli dve zbiralni akciji starega papirja, celo leto zbirali odpadne tonerje, kartuše, platenke, pokrovčke, likovno ustvarjali na temo gibanja in zdravega življenja, brali knjige z ekološko vsebino, obdelovali lasten vrt, sodelovali na Ekokvizu OŠ, spodbujali k večjemu gibanju učencev in prihodom v šolo peš, s kolesom ali s šolskimi prevozi, reciklirali stare kavbojke in spoznali, kako pomemben je zdrav zajtrk.

Z začetkom šolskega leta 2016/17 je naša šola vstopila kot uvajalna članica v mrežo Zdravih šol.

Koncept mreže šol, ki promovirajo zdravje, se je razvil že v 80. letih prejšnjega stoletja. K temu so pripomogli

strokovnjaki Svetovne zdravstvene organizacije (SZO), Sveta Evrope in Evropske komisije, ki so se zavedali, da lahko načrtno in sistematično zasnovani programi pomembno vplivajo na zadovoljstvo učencev, njihovo samopodobo, vedenje v zvezi z zdravjem, odnos do zdravja in življenja nasploh.

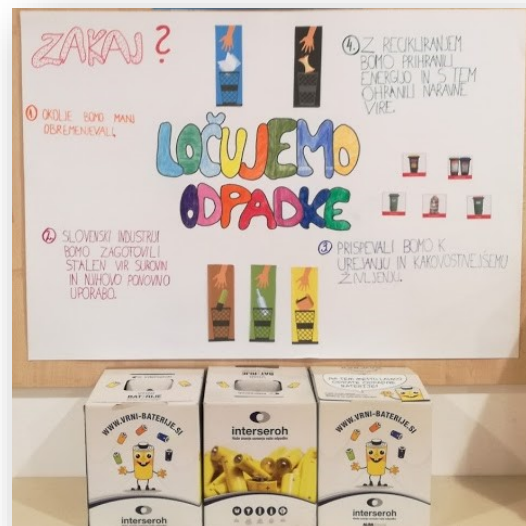
Mreža Zdravih šol ima vsako leto rdeč nit. V tem šolskem letu je rdeča nit duševno zdravje, prehrana in gibanje. Sodelovali smo preko dveh projektnih nalog: ekološka ozaveščenost in zdrave prehranske navade.

Na področju ekološke ozaveščenosti smo ločevali odpadke v razredih in jedilnici (papir, embalaža, ostali odpadki, bio odpadki), organizirali in izvedli zbiralne akcije (papir, zamaški, kartuze in tonerji, baterije in oblačila), varčevali z elektriko (ugašanje luči v času odmorov v razredih in po hodnikih, izkoriščanje naravne svetlobe), izvedli teden mobilnosti (Prometna kača – spodbujanje učencev in staršev, da učenci izkoristijo javni prevoz ali prihajajo peš v šolo), učitelji smo varčevali s papirjem – spodbujanje učiteljev k čim manjšemu številu kopij in obojestranskemu kopiranju, na šoli imeli čebelarski krožek, ki je učence ozaveščal o pomenu čebel za okolje, varčevali z vodo in še kako ...

Na področju zdravih prehranskih navad smo bili vključeni v projekt »Shema šolskega sadja«, kjer smo

enkrat tedensko razdeljevali lokalno pridelano sadje in zelenjavo, izvedli Tradicionalni slovenski zajtrk (tretji petek v novembru) in ga ponovili tekom leta, učencem ponudili sveže sadje in zelenjavo vsak dan v posebnem kotičku v jedilnici, namestili pitnike in čajnik s čajem v jedilnici, uvajali bonton pri jedi, učence spodbujali k zdravem in kulturnem uživanju hrane v jedilnici in zagotavljanju mirnega okolja v času obrokov, imeli krožek o sladkorni bolezni, skrbeli za šolski vrt z vrtninami in postavili zeliščna korita in zanje skrbeli (peteršilj, drobnjak, bazilika, šetraj) ter uvedli brezmesni dan pri malici in kosilu.

Polona Trebše in Tjaša Hribar, mentorici

ZAKLJUČNI IZLET

V petek, 2. 6. 2017, se je tretja triada osnovne šole Tržišče podala na zaključni izlet. Odšli smo v Prekmurje. Najprej smo obiskali znamenit grad Grad, ki je najobsežnejši grajski kompleks na Slovenskem in naj bi imel 365 sob. Sprehodili smo se po nekaterih prostorih. Najlepša je bila poročna dvorana. Spoznali pa smo tudi zgodovino in zanimivosti Goričkega. Za zaključek smo obiskali tudi vinsko klet. Naša naslednja postaja je bila Vulkanija, ki leži na območju zadnjega izbruha vulkana v Sloveniji, kjer smo podrobno spoznali vse o vulkanih. Zapeljali smo se celo z vlakcem. Bilo je zelo zabavno in poučno. Nato smo se zapeljali v

Slovenske Konjice, da smo si lahko ogledali različne živali iz vseh predelov sveta. Tam smo preživeli še konec našega izleta. Ko pa je ura odbila pet popoldne, smo se z avtobusom odpeljali domov. Vožnjo smo si krajšali s petjem. Izlet se mi je zdel zelo poučen in zanimiv.

Ana Lindič, 9. razred

USPEH MLADIH ATLETOV

Na OŠ Tržišče se lahko že vrsto let pohvalimo z dobrimi športnimi rezultati v različnih športnih panogah. Letos so bili zelo uspešni atleti, saj so na občinskem tekmovanju osvojili kar 9 medalj. Uspešno so se uvrstili tudi na področno in državno tekmovanje.

Na področnem tekmovanju sta Valentin Knez in Matevž Gačnik v teku na 60 m skupno osvojila 1. in 2. mesto, Gregor Kuhar pa 1. mesto v metu krogle. V teku na 60 m je bila Tamara Debeljak na 2. mestu in Deja Udovč v teku na 600 m na 3. mestu.

Tudi ostali udeleženci področnega tekmovanja so bili dokaj uspešni. Na državno tekmovanje so se uvrstili trije tekmovalci. Čestitamo.

Zvonka Mrgole

V DOMU ČEBELICA

V ponedeljek, 26. septembra 2016 smo se učenci četrtega razreda OŠ Tržišče zbrali v šoli. Takoj po malici smo se z avtobusom odpeljali proti Dolenji vasi pri Čatežu. V domu Čbelica smo se najprej namestili po sobah in si ogledali dom. Tam smo preživeli cel teden.

V tem tednu smo se veliko novega naučili. Učili smo se vezanje vozlov: bič, kavbojski in indijanski voz. Naučili smo se pravilno zavezati vezalke, streljati z lokom, zakuriti ogenj v naravi. Vsi učenci smo sodelovali na kvizu. Naša skupina Orli je zasedla drugo mesto. Veliko časa smo preživeli v gozdu. Postavili smo bivake in se učili, kako preživeti v naravi. V gozdu smo lovili tudi majhne živali. Ujeli smo žabo, komarja, pajka, stonogo in še druge živali. Na igrišču smo se vozili s kolesi.

Ta teden šole v naravi je bil zelo poučen. Spoznal sem tudi učence iz Cerknice. Najbolj mi je v spominu ostal učitelj Rado, ki je bil zelo smešen. Upam, da bom še kdaj odšel v dom Čbelica.

Žan Janežič, 4. razred

ZGODNJE UČENJE TUJEGA JEZIKA NA NAŠI ŠOLI

Na OŠ Tržišče so že nekaj let poučevanja angleščine deležni tudi učenci prve triade. S pomočjo financiranja občine izvajamo pouk angleščine v tretjem razredu že od leta 2011.

S šolskim letom 2015/16 smo na šoli začeli s prenovljenim načinom poučevanja prvega tujega jezika v osnovni šoli. Učenci, ki so to leto obiskovali 1. razred, so se lahko odločili za sodelovanje pri neobveznem

izbirnem predmetu tuj jezik angleščina. Prav vsi so se za to tudi odločili in tako spoznavali osnove tujega jezika.

V šolskem letu 2016/17 pa s prenovljenim načinom nadaljujemo. Prvi razred se je zopet v celoti odločil za obiskovanje neobveznega izbirnega predmeta, drugi razred pa je vstopil v obdobje obveznega učenja prvega tujega jezika angleščine. Tako ima letos vseh 23

učencev drugega razreda poleg ostalih predmetov tudi dve uri angleščine tedensko. Pouk poteka sproščeno, največ preko igre. Učenci se učijo določenih fraz, poslušajo melodijo jezika in tako pridobivajo občutek za jezik, pridobivajo in bogatijo besedni zaklad. Med učenjem se veliko gibajo, prepevajo in delajo naloge, pri katerih sodelujejo različna čutila. Tako učenci na različne načine usvajajo nova znanja.

Pouk je zelo sodoben, saj učitelj uporablja sodobno izobraževalno tehnologijo – računalnik, interaktivni projektor, kamero, s pomočjo katere učenci dobijo takojšnjo povratno informacijo o pravilnosti njihovih rešitev, o ustreznosti akcije ali izgovorjave. Ta način jim je še posebej zanimiv in jih še dodatno motivira k zavzetemu sodelovanju.

Pouk si je ogledala tudi strokovnjakinja z Zavoda za

šolstvo in potrdila ustreznost in visoko kvaliteto poučevanja, kajti meni, da so bile ure, ki jim je prisostvovala, med najboljšimi.

Magda Flajs

ZBOROVSKI BUM

V torek, 13. 6. 2017, se je mladinski pevski zbor OŠ Tržišče odpravil v Maribor na stadion Ljudski vrt. Tam je že četrtič potekal Zborovski BUM. Dogodka se je udeležilo 182 pevskih zborov iz cele Slovenije. Skozi šolsko leto smo se pridno učili pesmi, ki so jih izbrali organizatorji. Ob njih smo imeli vajo, ob treh pa že generalko z orkestrom in opernimi pevci SNG Maribor. Ob 17.00 pa se je začelo zares. Dogodek smo odprli s slovensko himno, potem pa smo nadaljevali še z ostalimi pesmimi. Častni pokrovitelj

je bil predsednik Republike Slovenije Borut Pahor, pogledati pa nas je prišel tudi mariborski župan Andrej Fištravec. Koncert sta popestrila še zmagovalca Slovenija ima talent, WildArt.

Verjamem, da je bil ta dogodek za mnoge učence eden najlepših izletov v tem šolskem letu. Iskreno upam, da bomo imeli še kdaj možnost, da se udeležimo tako zabavnega in zanimivega dogodka.

Zala Poljanec, 9. razred

RAZRED SE PREDSTAVI

1. RAZRED

1. vrsta: Ana Janežič, Lara Imperl, Alja Tratar, Renato Kovač, Adam Borštinar

2. vrsta: **razredničarka Andreja Umek**, Nina Tratar, Janja Žibert, Maja Kuhar, Urban Pelc

NAJMLAJŠI NA ŠOLI SE PREDSTAVIMO

Prvi razred je letos obiskovalo 9 otrok. Že prvi šolski dan so spoznali dva nova »sošolca«, to sta lutki Lili in Bine, ki sta nas ves čas spremljala in vzpodbujala pri procesu pridobivanja najrazličnejšega znanja. Šolsko leto so začeli s spoznavanjem med seboj, spoznavanjem šolskih prostorov nove šole ter delavcev šole. Navajali so se na pravila, da so lažje skupno preživljali dneve v šoli. Meseca januarja se je sošolec Adam prešolal v Osnovno šolo Trebnje in tako zaključuje prvi razred osem učencev.

Prav vsi so skozi vse leto pridno pridobivali znanje z različnih področij, kar potrjujejo popisani in porisani delovni zvezki. Mnogi izdelki pričajo o bogati ustvarjalnosti ter o vestnemu ter odgovornemu delu učencev. Spoznali so števila in računali, pisali veliko tiskano abecedo in se podali v svet branja.

Poleg učenja v razredu pa smo pridobivali plavalno znanje v bazenu v Laškem in se spuščali tudi po toboganu. Pri športnem programu Zlati sonček so dosegli dobre rezultate,

saj bo večina učencev prejela malo zlato kolajno.

Učenci so skozi vse leto obiskovali interesne dejavnosti, kjer so veliko plesali, peli, se igrali z lutkami in se gibali. Sodelovali so na kulturnih prireditvah ter svojim staršem pokazali, kaj že vse zmorejo.

V vsako opravljeno delo je treba vložiti nekoliko truda. Skupno druženje nam je poleg vloženega napora prineslo tudi prijetne dogodke, v kar vas bo prepričala naslednja anketa.

Nina Tratar: »Ogledali smo si predstavo Picko in Packo. Glavna junaka sta bila zelo smešna.«

Ana Janežič: »Na pustni torek smo prišli v šolo našemljeni. Po kosilu smo šle vse maškare v sprevodu po Tržišču. To mi je bilo najbolj všeč.«

Alja Tratar: »Na plavanju v Laškem so me nosili valovi in spustila sem se po toboganu. Tam smo se tudi potapljali. Vesela sem, da sem se naučila plavati.

Andreja Umek,
razredničarka

NAJ DOGODEK V 1. RAZREDU

Urban Pelc: »Rad sem v naravi. Na pohodu na Šentjurski hrib sem zelo užival.«

Renato Kovač: »Ustvarjanje iz gline mi je bilo super, saj je glina mehka in jo z lahkoto oblikuješ.«

Janja Žibert: »Zelo rada nastopam. Vesela sem bila, da sem lahko nastopala na otvoritvi nove šole.«

Maja Kuhar: »Zelo rada pojem in srečna sem, da lahko sodelujem v otroškem pevskem zboru.«

Lara Imperl: »Prednovoletni tehniški dan mi je bil najbolj všeč, ker smo praznično okrasili razred.«

2. RAZRED

OSNOVNA ŠOLA TRZIŠČE - 2.A - ŠOLSKO LETO 2016-2017

1. vrsta: Lara Šinkec, Nuša Kramar, Adam Okorn, Lovro Povše, Nik Blatnik, Polonca Renko
 2. vrsta: Samo Umek, Matic Podlogar, Eva Jamšek, Janez Vodenik, Vitja Perko, Sergej Jene, Špela Ržen, Stanko Pucelj
 3. vrsta: Nika Dolenšek, Janja Jelenc, Lan Suhodolčan, Branko Pucelj, Lana Kalšek, Neja Drobnič, Ingrid Udovič, Jan Kobold, Lan Trpinc, **razredničarka Magda Flajs**

Z gotovostjo lahko trdimo, da smo največji.

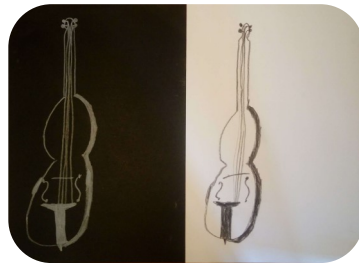
Da, letošnji drugi razred je bil največji na šoli, saj nas je kar 23. Bili smo radovedni, klepetavi, pozorni, nagajivi, nasmejani in razigrani. Učili smo se brati, pisati s pisanimi črkami in računati do 100. Ni bilo vedno lahko, a z vztrajnostjo smo počasi pridobivali nova znanja in se veselili uspehov. Doživeli smo veliko zanimivosti, obiskali tudi druge kraje in sodelovali pri različnih dejavnostih. Jeseni smo se najprej razveselili nove šole in velike, svetle učilnice, ki nam je v primerjavi z lansko nudila precej več udobja, čeprav se nam je včasih zazdelo, da je za nas še premajhna. Takoj smo se začeli pripravljati na svečano otvoritev, za katero smo se tudi mi naučili novo šolsko himno. Večkrat smo izdelovali izdelke, s katerimi smo potem okrasili učilnico. Zelo nam je bilo všeč tudi pri športu. Telovaditi v tako veliki, novi telovadnici, ni kar tako. Večkrat nas je tako navdušila njena velikost, da smo se zapodili skozi celo telovadnico in pri tem kar pozabili poslušati učiteljico.

V Novem mestu smo si ogledali tudi baletno predstavo Picko in Packo, kot pridni bralci pa v kinu tudi Smrkce. Ogledali smo si planetarij, plesali ob nastopu glasbene skupine 3SOMS, se sankali na snegu, plavali na bazenu v Laškem in odšli na pohod. Za zaključek pa smo obiskali še Celjski grad in edini slovenski otroški muzej Hermanov brlog.

SPOMINI NA DRUGI RAZRED

V drugem razredu sem doživela veliko izkušenj. Drugi razred me je napolnil z radostjo, ki mi jo je v ponos kazati drugim. V drugem razredu sem se šele zavedala sama sebe. Doživeli smo ogromno dogodivščin in zanimivosti. Odšli smo v kino, imeli smo športni dan, spoznala sem veliko novih prijateljev, se naučila novih pesmi. Drugi razred me je naučil tega, da nikoli ne obupaj, ker ti bo uspelo. Naj, naj, najljubši predmet v drugem razredu mi je glasbena in likovna umetnost. Najraje od vsega pa se igram s prijatelji. Rada tudi rišem in pojem. Rada imam rastline in živali. Zato imam rada tudi spoznavanje okolja. Rada imam tudi slovenščino, rada tudi pišem in tečem.

Lana Kalšek, 2. razred

Najboljše mi je bilo, ko smo imeli športni dan. Všeč so mi bili krožki. Upam, da bodo tudi drugo leto. Pri športu so bile dobre vaje. Imel sem štiri najboljše prijatelje. Naloge so bile lahke, nekatere pa tudi težke. Male in velike pisane črke so lahke. Računi do 100 so bili seveda lahki, ker sem že v 1. razredu znal računati do 100. Všeč mi je bila tudi likovna umetnost. Ustvarili smo veliko stvari. Risali smo in barvali. Ko smo bili v planetariju, smo izvedeli veliko o vesolju.

Lan Trpinc, 2. razred

Prvi dan v šoli je bil super. Po dolgem času sem videla najboljše prijateljice, Laro in Janjo in druge. Ogledali smo si učilnice in druge prostore v šoli. Učilnica, v kateri sem se učila jaz, je bila velika in lepa. Na vsaki mizi je bilo ime otroka. Prišla sem do mize, na kateri je bilo moje ime. Sedla sem tja in poslušala navodila učiteljice Magde. Listek, ki je bil na mizi, smo prilepili na omarico, v katero bomo dali čevlje, copate, bundo, jopico in oblačila za preobleči. Izbrali smo si tudi omarico, v katero smo dali kolaž papir, čopiče, lonček za vodo in vodene barvice. Prinesla sem tudi peresnico in zvezke.

Drugi dan smo že pisali v zvezke. Dobili smo urnik, na katerem so bile ure. Odprla sem novo peresnico in pisala z novim svinčnikom. Minili sta dve uri in na vrsti je bila malica. Postavili smo se v kolono ob oknu in počakali na vrsto. Ko sem jaz prišla na vrsto, sem vzela prtiček, žlico, vilice in nož, kar je bilo pač pripravljeno. Vzela sem tudi hrano, ki je bila pripravljena. Odnese sem jo na svoje mesto, ki smo ga določili prvi dan. Pojedla sem malico in se vrnila v razred.

Nuša Kramar, 2. razred

3. RAZRED

Veliko
pojemo in
plešemo.

Včasih
se tudi
skregamo in
pretepamo.

Velikokrat
delamo v
skupinah in si
med seboj
pomagamo.

Med seboj se
dokaj dobro
razumemo.

Učimo se
angleško.
»Hello!«

Pri pouku
se vedno
kaj novega
naučimo.

Radi se
pogovarjamo,
predvsem
med poukom.

Radi
telovadimo in
igramo
športne igre.

V razredu je 12
učencev, 2 dekleti
in 10 fantov, ter
učiteljica Mateja.

Izdelujemo
unikatne
izdelke.

Všeč mi je, da
vsak dan
spoznavamo
nove stvari.

Raziskujemo
naravo in
izvajamo
poskuse.

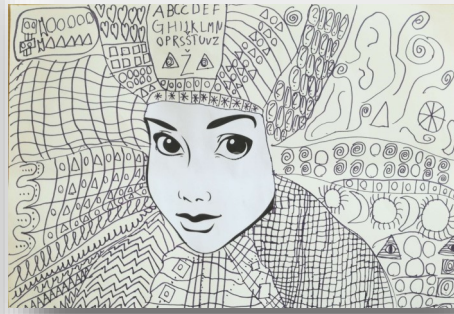

OSNOVNA ŠOLA TRŽIŠČE - 3.A - ŠOLSKO LETO 2016-2017

1. vrsta: Nik Glušič, Anja Jereb, Manca Grozde, Laura Lazar, Benjamin Jurič, Anej Skušek

2. vrsta: Anže Povšič, Gal Tramte, Gabrijel Režen, Ian Lev Planinšek, Enej Jazbec, Luka Jazbec, Aleks Gorenc

3. vrsta: **razredničarka mag. Mateja Repovž Lisec**

SPOMLADI

Spomladi sonce sije, narava se budi.
Prišli smo iz mrzle zime in čakamo,
da sonce se zbudi.

Spomladi je mrzlo in toplo,
otroci pomagamo staršem
in nabiramo cvetlice lepo.

Ko prideš ven v lepo pomlad,
se počutiš, kot da si mlad.
Zmeraj bom živeła v tem lepem kraju,
lepa pomlad je v mesecu maju.

Nabiramo cvetje,
to je pravo doživetje.
Pravi greh je ostati v hiši,
zaprti v njej kot miši.

Anja Jereb, 3. razred

ČOFOTANJE IN RESNO DELO NA PLAVALNEM TEČAJU

V mesecu aprilu smo se učenci 3. razreda odpravili na plavalni tečaj v Terme Čatež. Bivali smo v hotelu, kjer je bila hrana izvrstna. Vsak dan dopoldan in popoldan smo odšli na bazen, kjer smo utrjevali naše plavalne veščine. Šlo nam je odlično, zato smo se za nagrado lahko spuščali po toboganih. V prostem času smo si ogledali indijansko vas, se s splavom odpeljali čez reko Savo v bližnjo vas Mostec, pisali razglednice in nakupovali spominke za naše najdražje. Na koncu plavalnega tečaja smo vsi prejeli diplome in priponke za naše dosežke.

4. razred

1. vrsta: Neja Tratar, Žan Janežič, Žana Bartolj, Gaja Janežič, Pia Gačnik, Jure Flajs
 2. vrsta: **razredničarka Polona Trebše**, Lea Plazar, Nuša Štih, Ajda Jamšek, Hana Plazar, Tjaša Tratar

HIMNA 4. RAZRED

4. razred smo,
 vsi učimo se zelo.
 Skupno nam je to,
 da imamo radi se zelo.

Vedno si pomagamo,
 nikoli se ne vdamo.
 Premagujemo ovire vse,
 saj to je vsem poznano.

Radi pojemo,
 pri nas je vedno živo,
 kdor bi rad pridružil se,
 naj sprejme povabilo!

Ajda Jamšek

MOJI VTISI O 4. RAZREDU

- V 4. razredu smo se letos zelo zabavali in se tudi veliko naučili. Posebej mi je bilo všeč, ko smo šli v šolo v naravi, v dom Čebelica.
- Imeli smo se zelo lepo. Veliko smo se naučili, veliko raziskovali, predvsem pri družbi in naravoslovju.
- Veliko smo si pomagali, posojali šolske potrebščine, če jih je kdo pozabil.
- Posebnost 4. razreda je, da je lep in urejen.
- Naš razred je najlepši in najbolj poseben.
- V 4. razredu smo pridobili veliko znanja, ki ga bomo z veseljem delili. Smo majhen razred, a zelo priden, delaven, vesel in igriv.

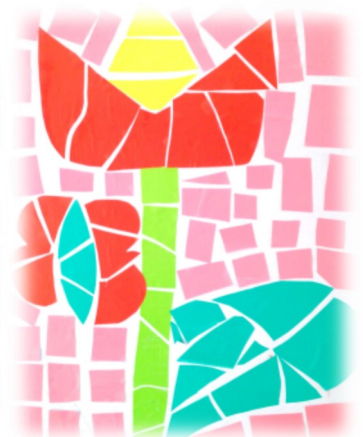
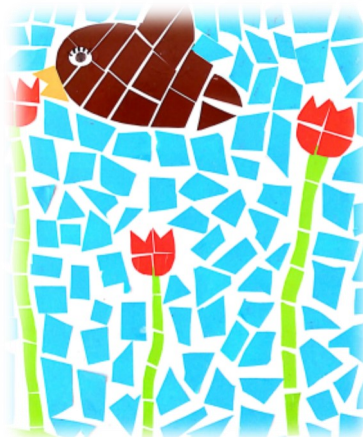

POHVALIL(A) BI ...

- Veliko interesnih dejavnosti, pri katerih smo bili tudi zelo uspešni.
- Zelo všeč mi je, da imamo velike razrede.
- Našo učiteljico in vse učitelje, ki so nas letos učili, saj smo se res veliko naučili.

SPREMENIL(A) BI ...

- Da bi bilo manj domačih nalog in bi odmor trajal 10 min.
- Ničesar ne bi spremenila, vse mi je všeč. Šola je velika, prostorna, ima veliko učilnic, kabinetov, jedilnico, telovadnico. Res je super.

5. razred

1. vrsta: Aljaž Kuhar, Jan Knez, Filip Okorn, David Knez, Lara Konček, Maša Pucelj
 2. vrsta: **razredničarka Irena Muzga**, Jan Hočevar, Nastja Knez, Matic Jamšek,
 Laura Jazbec, Anej Perko, Špela Brečko, Lana Gačnik

Lana: »To leto je bilo še posebej zanimivo zaradi mnogih športnih, naravoslovnih in tehniških dni.«

Laura: »Na začetku šolskega leta me je bilo malo strah, ker so vsi govorili, da je v petem razredu zelo naporno. Izkazalo se je, da ni bilo čisto tako. Bilo je tudi zelo zabavno.«

Maša: »Pozimi smo imeli super športni dan. Kar dva dneva smo se sankali na hribu za šolo.«

David: »Ko sem prvič vstopil v novo šolo, sem bil navdušen. Vse je bilo čisto novo. V novi šoli sem dobil tudi veliko novega znanja.«

Nastja: »Za božično darilo smo dobili paličnjake. Zdaj pridno skrbimo za njih. To je zelo zanimivo.«

Matic: »Zelo zanimivo je bilo kolesarsko dopoldne. Ponovili smo prometne znake in prometna pravila, potem pa smo se vozili s kolesi. Želim si, da bi to še ponovili.«

Anej: »Vsi smo komaj čakali na šolo v naravi. Na morju smo zelo uživali.«

Aljaž: »Zelo mi je bil všeč ogled planetarija.«

Lara: »Posebej dobro si bom zapomnila, da sem na otvoritvi nove šole s prijateljicami plesala pred predsednikom vlade Mirom Cerarjem. To je bil res poseben nastop.«

Filip: »Najbolj sem užival na športnem dnevu, ko sem se s sošolci pomeril v štirih disciplinah. Najraje imam skok v daljino.«

Jan K.: »Naša učiteljica je zelo prijazna, če smo pridni. Včasih pa je tudi 'huda'.«

Špela: »Letos smo se veliko naučili in pisali tudi teste. Ocene so nas včasih presenetile, ker so bile zelo dobre ali pa ravno obratno.«

Jan H.: »Učiteljica nam je povedala veliko zanimivih stvari. Bilo je zabavno.«

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 22. 5. 2017, smo odšli učenci 5. razreda v šolo v naravi v Novi Vinodolski.

Ob šesti uri smo se zbrali pri šoli. Učiteljica je pred odhodom pogledala, če imamo vsi osebne izkaznice. Ker smo jih imeli, smo odšli na pot. Vozili smo se približno štiri ure. Ko smo prispeli, smo izvedeli, da je notranji bazen pokvarjen, ker je počila cev. Kmalu smo dobili ključe sob. Najprej smo se razgledali in razpakirali stvari. Ta dan smo se kopali v zunanjem bazenu, ki je bil zelo mrzel. Najbolj je zeblo Filipa. Na srečo se ni nihče prehladil.

V sredo je bil notranji bazen popravljen. Tu je bila voda zelo topla, saj je imela 27 °C. Plavanje smo imeli dopoldne in potem še eno uro po večerji. Vsak dan smo imeli tudi pouk. Nekajkrat smo odšli tudi v mesto na sladoled. Ko si ga pojedel, si lahko odšel po trgovinah in stojnicah. V sredo je bilo slabo vreme, zato je bil na vrsti ogled filma. V četrtek smo že pakirali, saj smo naslednji dan odšli domov. V petek zjutraj smo vse kovčke zložili v sobo 131, odšli smo še

zadnjič plavat v bazen. Ker nam je do odhoda ostalo še nekaj časa, smo odšli še na ogled starega mestnega jedra in seveda na sladoled. Ko smo se vračali, smo se ustavili v Crikvenici, kjer smo si ogledali akvarij. Okoli šeste ure smo se vrnili v Tržišče. Vsi smo komaj čakali, da vidimo svoje domače.

Tega tedna še dolgo ne bom pozabila. Upam, da bomo še kdaj s sošolci odšli v šolo v naravi.

Lara Konček, 5. razred

6. razred

1. vrsta: Rok Cerovšek, Aljaž Janežič, Larisa Skušek, Ela Jurič, Nastja Klukej, Maruša Dragan

2. vrsta: Tamara Gorenc, Kristjan Brgant, Aljaž Rafko Knez, Jan Jelenc, **razredničarka Tjaša Hribar**

Tretja Vrsta: Lara Kukec, Neža Gačnik, Žiga Vidmar, Vid Režen, Tjaš Pelko

Smo 6. razred osnovne šole Tržišče. Letos smo prvo leto v novi šoli. Naša matična učilnica je učilnica tehnike in je zelo velika. V njej se radi zadržujemo, saj je to prostor, kjer veliko ustvarjamo. V učilnici imamo terarij s paličnjaki, za katere skrbimo in jim nabiramo robido. Kot razred smo postali bolj povezani kljub rahlim preprirom. V razredu je 8 fantov in 7 deklet, plus naša razredničarka Tjaša Hribar. Velikokrat smo ji pomagali z izdelovanjem scene za razne prireditve. Včasih smo imeli zabavne ure, včasih pa tudi ne. Vsi pa smo zelo zadovoljni z našo razredničarko, saj je prijazna in se rada z nami pogovarja. Upamo, da bo ostala naša razredničarka kljub temu, da smo ji povzročili veliko sivih las. Letos smo imeli poleg rednega pouka na voljo tudi 2 izbirna predmeta. Izbrali smo tehniko in šport. Nekateri smo se udeležili raznih tekmovanj. Najbolj zanimive ure v šestem razredu so bile ure gospodinjstva ter tehnike in tehnologije. Pri gospodinjstvu smo zadnje mesece kuhali. Pri tehniki in

tehnologiji pa smo izdelovali razne izdelke. To leto si bomo še posebej zapomnili, saj je bilo najboljšo leto od vseh. Nikoli ga ne bomo pozabili, saj smo se imeli čudovito.

7. razred

1. vrsta: Lučka Simeonov, Anja Konček, Teja Zelič, Tamara Debeljak, Deja Udovč, Stanka Kralj
 2. vrsta: **razredničarka Vera Dragan**, David Žibert, Tim Pirc, Dejan Zelič, Tilen Trbovec, Matevž Gačnik
 3. vrsta: Lara Rosa, Nika Drobnič, Domen Šulc, Valentin Knez

V šolskem letu 2016/2017 nas je 7. razred obiskovalo 15 učencev, osem deklet in sedem fantov. Smo zelo nemiren, ustvarjalen in iznajdljiv razred. Drug drugemu radi pomagamo. V šoli imamo najraje odmore, saj se takrat lahko sprostimo in se zabavamo. Prijetno je tudi pri tehniki in tehnologiji ter pri športu.

Lahko se pohvalimo, da smo dobri športniki. Na področnem tekmovanju iz atletike je Valentin Knez v teku na 60 metrov osvojil bronasto medaljo, Tamara Debeljak, ki je prav tako tekla na 60 metrov, je osvojila srebrno medaljo, Deja Udovč pa je odlično tekla na 600 metrov in osvojila srebro. Zlato medaljo v teku na 60 metrov pa si je z lahkoto pritekel Matevž Gačnik. Dobri smo tudi v skupinskih športih. Fantje so namreč na občinskem tekmovanju iz odbojke osvojili 2. mesto, deklice pa smo bile najboljše v nogometu.

Letos smo imeli dva nova predmeta. To sta kemija in

državljska in domovinska vzgoja ter etika. Imamo tudi izbirne predmete in sodelujemo v različnih krožkih. V tem šolskem letu smo prvič v novi šoli in nam je vsem zelo všeč. Sodelovali smo tudi pri kulturnem programu ob otvoritvi. Ponosni smo na to, da nas je ob tej priložnosti obiskal tudi predsednik vlade dr. Miro Cerar.

Na športnih, tehniških in naravoslovnih dnevih smo zelo uživali. Naša razredničarka, učiteljica Vera Dragan, ima zelo veliko dela, saj mora miriti skoraj najbolj glasen razred na šoli. Za to smo ji hvaležni, čeprav tega včasih ne pokažemo. Vsi se veselimo poletnih počitnic in nestrpno pričakujemo 8. razred.

Lučka Simeonov, 7. razred

8. razred

1. vrsta: Denis Gorenc, Nejc Tratar, Gregor Jereb, Ana Sitar, Eva Flajs, Saša Rantah
 2. vrsta: **razrednik Sebastjan Hercigonja**, Eva Grozde, Nik Valant, Domen Kunej, Timotej Špelič

V letošnjem šolskem letu se nas je v šolo vrnilo le 10 od enajstih. Zapustil nas je sošolec Domen Zelič. Naš razrednik je že drugo leto učitelj Sebastjan Hercigonja. Letošnje leto smo bili zelo veseli, ker smo prišli v novo šolo. V celem letu smo imeli precej zanimivih dogodivščin. Zelo zanimive so bile nekatere razredne ure, izleti in druge dejavnosti, kot je na primer snemanje filma. Za otvoritev nove šole smo naredili igro v angleščini, ker pa nekateri ne razumejo angleško, smo se odločili, da bomo posneli film in dodali podnapise. Za to je šlo veliko razrednih ur in ur angleščine (nad čimer nas je bila večina navdušena, a učitelj, seveda, malo manj).

Udeležili smo se tudi veliko tekmovanj, na katerih smo bili bolj ali manj uspešni. Letos pa smo na naši šoli gostili tudi planetarij, nad katerim smo bili vsi navdušeni. Proti koncu leta smo šli tudi v vesoljski

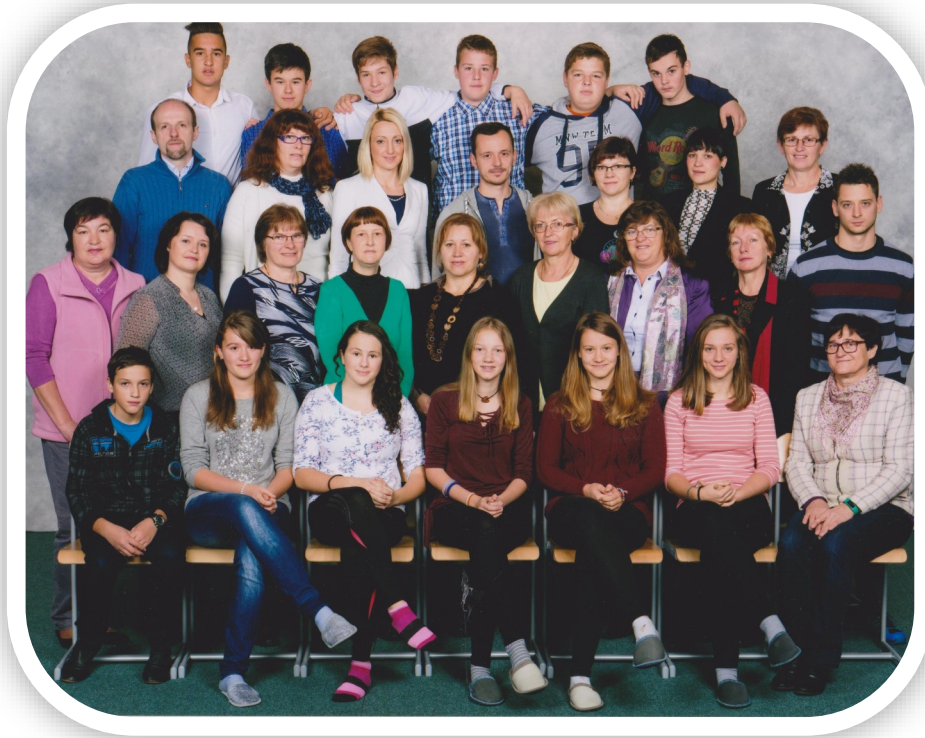
center v Vitanju, kjer smo spoznali tehnologijo raket.

Letošnje leto smo dobili tudi nekaj novih predmetov: biologijo, kemijo in fiziko. Na končni izlet bomo šli v Vulkanijo. V osmem razredu nam je bilo vsem lepo, vendar se že zelo veselimo počitnic.

Eva Flajs, 8. razred

9. razred

1. vrsta: Tadej Mrgole, Sandra Jene, Ana Lindič, Neža Lindič, Kristina Turk, Zala Poljanec, Breda Rman
 2. vrsta: Vera Dragan, Irena Klukej, **razredničarka Silva Stušek**, Bojana Pešec, Polona Trebše, Slavica Dežman, Zvonka Mrgole, Mihaela Jelenc, Jure Pompe
 3. vrsta: Sebastjan Hercigonja, Irena Muzga, Mateja Repovž Lisec, Matic Gunstek, Magda Flajs, Tjaša Hribar, Andreja Umek
 4. vrsta: Gregor Kuhar, Gregor Švigel, Gašper Brajer, Jernej Gačnik, Žan Knez, Luka Dragan

Smo 9. razred in letos zaključujemo osnovno šolo. V razredu nas je dvanajst, 5 punc in 7 fantov. Smo zelo živahni in navihani, zato večkrat zganjamo neumnosti. Fantje so bolj nadarjeni za tehniko in šport, dekleta pa za teorijo. To smo upoštevali tudi pri pripravi na valetu. V 1. razredu se nam je zdelo, da bo osnovna šola trajala v neskončnost, a kot bi mignil smo prišli v 9. razred. Letos smo pisali nacionalni preizkus znanja iz matematike, slovenščine in geografije. Vsi smo že vpisani v srednje šole in že nestrpno pričakujemo konec šolskega leta. Seveda pa nas je obenem tudi malo strah prihodnosti. Septembra bo vsak odšel svojo pot. Skozi vsa ta leta smo med seboj postali zelo dobri prijatelji. Verjamemo, da se bodo te vezi ohranjale še

kar nekaj časa. Zahvaljujemo pa se vsem, ki so nam kakorkoli pomagali skozi teh devet let, četudi je bilo z nami včasih zelo težko.

LITERARNO—LIKOVNI KOTIČEK

SPOMINI NA ŠOLO ...

Moj dedek se spominja

Moj dedek je Karl Lindič, mamin oče. Na osnovno šolo ima veliko spominov.

Prvi razred je začel obiskovati leta 1941 skupaj z bratom Jožetom, ki je bil eno leto starejši od njega. Takrat je imel moj dedek komaj pet let. Bila je vojna in v šolo je bilo nevarno hoditi.

Spominja se, da so v Tržišče prišli Italijani in hoteli vdreti v šolo. Učenci so se skrili v klet, učiteljica pa jim je odprla vrata. Takrat se je na srečo vse dobro izteklo, toda ko je dedek že skoraj končal 2. razred, so iz šole pregnali vse učitelje in nato šolo požgali.

Po vojni se je dedek ponovno vpisal v šolo, preskočil je tretji razred in začel obiskovati četrtega. Začetki šole po vojni so bili zelo težki. Vsak je imel samo en zvezek in svinčnik za vse predmete. Pouk so imeli zunaj ob gozdu poleg župnišča. Sedeli so na hlohkih in pisali na kolenih. Kmalu pa so s poukom nadaljevali v župnišču. Na začetku je en učitelj poučeval vse predmete. Če so učenci kršili šolska pravila, jih skoraj nikoli niso topli, ampak so jih po pouku zadržali za kakšno uro. Stara šola, ki je bila požgana, je bila popolnoma v ravsulu. Učenci so zato

skoraj vsak dan pomagali odstranjevati ruševine. Čez nekaj let je bila šola razglašena za najboljšo v okraju Trebnje zaradi dobrega učnega uspeha, odstranjevanja ruševin in zaradi sajenja mladih dreves na golosekih. Za nagrado so dobili radio, trobento in celo nogometno žogo.

Moj dedek je dokaj hitro zaključil osnovno šolanje, saj je bilo takrat v Tržišču samo šest razredov. Na šolo ima prijetne in neprijetne spomine, kajti njihovo otroštvo je bilo resnično zelo drugačno od našega. Menim, da nam je zdaj veliko lepše.

Ana Lindič, 9. razred

Spomini mojega dedka na osnovno šolo

Na Osnovno šolo Tržišče je hodil moj oče in njegova brata, še prej pa jo je obiskoval tudi moj dedek. Med drugo svetovno vojno je prvi razred obiskoval v Mokronogu, drugi razred pa v Boštanju, saj je bila šola v Tržišču požgana. Tako je v tržiško šolo začel hoditi šele v tretjem razredu.

Takoj po vojni moj dedek še ni hodil v Tržišče, je pa vedel, da so se nekateri učenci učili kar na prostem in so sedeli na hlohkih. Spominja se celo, kako so pomagali graditi šolo. Zjutraj, ko je tovarišica prišla v razred, so vstali in jo pozdravili. Ko so odhajali domov, so se zbrali na hodniku in pozdravili na prav poseben način. Tovarišica je rekla: »*Za domovino ...*«. Učenci pa so nadaljevali: »*S Titom naprej!*« Potem pa so šli domov peš.

Moj dedek je včasih šel tudi s kolesom. Enkrat so se s sošolci vozili po nekih grapah in so kolo uničili. V šoli so takrat imeli

tudi verouk. Starši so morali podpisati, da se s tem strinjajo. Verouk jih je poučeval takratni župnik Mirko Žerjav. Za telovadbo niso imeli pripomočkov. Žogo so naredili iz cunj. Le kadar so bili pridni na šolskem vrtu, jim je ravnateljica Feliksa Ostrovršnik dala pravo žogo. Igrali so predvsem igro med dvema ognjema. Bili so tudi okrajni prvaki v tej igri in so šoli priigrali prvi radijski aparat.

Klopi so bile narejene iz desk. Na njih so bili črnilniki, ki so jih večkrat prevrnili, zato so bile popackane. Dedek in njegov sošolec sta zaradi tega v šolo prinesla oblič in sta mize oblala, da so bile spet lepe. Toda ravnateljica je v šolo poklicala starše in dobila sta ukor.

Na poti domov so se večkrat stepili. Dedek in njegov prijatelj sta enkrat starejšega učenca porinila v potok. Ta ju je nato lovil. Včasih sta zafrkavala sošolko. Za njima je vrgla torbo, toda zgrešila je cilj in torba je pristala v potoku.

Mirna je večkrat poplavljala. Enkrat so dedek in njegovi

sošolci po pouku pri enem od njih vzeli posodo, v kateri so parili prašiče. Z njo so se vozili po narasli vodi. Dedek je že stal na suhem, ostali pa so se prevrnili in padli v vodo. Seveda so bili premočeni do kože.

Nekateri dedkovi spomini na šolo so bridki, nekateri pa veseli, skoraj smešni. Gotovo pa jih ne bo nikoli pozabil.

Eva Flajs, 8. razred

Spomini mojega dedka

Moj dedek Tone je hodil na OŠ Tržišče takoj po drugi svetovni vojni. Takrat je bila šolska upraviteljica Feliksa Ostrovršnik. Ker je bila šola med vojno požgana, so imeli nekaj časa pouk v župnišču.

Ko so obnovljali šolo, so pri tem pomagali tudi učenci. Odstranjevali so neuporaben material in prekladali opeko.

V razredu je bilo veliko otrok, zato je bil pouk tudi popoldne, saj je primanjkovalo učiteljev. Ker med vojno nekaj časa ni bilo pouka, so bili v enem razredu učenci različnih starosti. Tudi verouk so imeli v šoli. Dedek se spominja učiteljic Anice Kenda, Hilde Mihelčič, Lojzke Hafner in njenega moža Mirka Fugine.

Učiteljica Hilda jih je učila lepopisje. Takrat so imeli učenci le en zvezek, v katerega so pisali s svinčnikom ali peresom. Črnilo pa so imeli v steklenički, ki je bila v mizi. Če kdo ni znal snovi, je bil po pouku zaprt. Učence so kaznovali tako, da so jih poslali klečat v kot, večkrat so jih tudi s palico po prstih. Včasih je komu v glavo priletela tudi kreda.

Učenci so se radi igrali med dvema ognjema na igrišču tik pred šolo. Dedek se spominja, da se je z njimi igrala tudi učiteljica Lojzka. V njo so še posebej radi ciljali. Velikokrat so skakali čez vrh v višino. Šolske malice niso imeli, so pa večkrat pili ribje olje.

Sodelovali so na različnih prireditvah in v udarniških akcijah. Med drugim so obirali koloradske hrošče po tržiških njivah, nabirali žir ...

Kljub revščini so v tistih časih znali stisniti zobe. Takrat pod sadnim drevjem ni ležalo sadje, saj so ga na poti domov pobirali in jedli, da so potešili lakoto. Prav je, da je danes drugače, le zavedati se moramo, da le s pridobljenim znanjem in delom lahko spreminjamo svet.

Nastja Klukej, 6. razred

Čas, ko je v šolo hodila moja babica

Moji babici je ime Julijana. Rodila se je leta 1945. Skupaj s starši, dedkom, starejšo sestro in bratom je živela na domačiji na Škovcu. Dokler se ni poročila, se je pisala Bevk, in je daljna sorodnica pisatelja Franceta Bevka.

V otroštvu je osnovno šolo ravno tako kot jaz obiskovala v Tržišču. Takrat so v šolo hodili peš. Čeprav so bili od pomladi do pozne jeseni vedno bos, niso šli nikoli po glavni cesti, ampak vedno po stezi skozi gozd. Nekaj let so imeli pouk tudi ob sobotah. Šolske potrebščine je nosila v usnjeni torbi, ki jo je držala v roki ali pod pazduho. Za vsak predmet je imela en zvezek. Pri slovenščini je uporabljala še čitanko, pri računstvu pa

računico. Svinčnik, radirko in nalivno pero je imela v peresnici. To je bila lesena škatlica z drsnim pokrovom.

V šoli so sedeli v klopih po dva skupaj. Na mizi je bila okrogla vdolbina za črnilnik in podolgovat utor za peresnico. Poleg katedra je bila na steni tabla, ki se je lahko zaprla kot omara. V kotu je bila velika peč na drva. Učenci so bili v šoli bos ali pa so nosili copate. Babica je imela copate, ki jih je njena mama spletla iz ličkanja. V razredu je morala biti vedno tišina. Učenci so sedeli vzravnano z rokami na hrbtu. Takrat so učiteljicam rekli 'tovarišica'. Babica se spominja, da je imela v 1. razredu zelo dobro in razumevajočo učiteljico. Vse ostale pa so bile stroge. Nekatere med njimi so učence za vsako malenkost kaznovali. Morali so stati ali klečati v kotu. Včasih pa so bili tepeni celo z ravnilom. Učenci so se med seboj kar dobro razumeli. Včasih so se tudi skregali, a so spore hitro rešili kar sami, saj so vedeli, da bi bili kaznovani, če bi tožili učiteljici.

Domačih nalog prva tri leta niso imeli skoraj nič, kasneje pa skoraj vsak dan, vendar ne toliko, kot jih imamo učenci sedaj. Največ nalog so dobili vedno pri računstvu.

Babica pravi, da ima na šolske dni kar lepe spomine, vendar se v tiste čase ne bi več vrnila.

Domen Šulc, 7. razred

Spomini moje babice na osnovno šolo

Moja babica se je rodila leta 1950 v vasi Polje pri Tržišču. Šolski prag je prvič prestopila leta 1957. V šolo je šla peš brez spremstva staršev. Tam jih je pričakala takrat še tovarišica Rozalija Strmole. V klopi, ožgane od druge svetovne vojne, se je posedelo več kot 40 prvošolčkov.

Prva šolska leta so ji ostala v spominu kot časi velikega pomanjkanja. Malico so dobivali od Rdečega križa iz Amerike. Paketi so vsebovali mleko v prahu, maslo in marmelado. Malico so pripravili v Knezovi vili. Otroci so poleti hodili bos, v šoli pa so imeli copate iz ličkanja. Ko so začeli obiskovati višje razrede, so dobili razne nove zadolžitve. Pomagali so pri žaganju in spravilu drv, ki so jih potrebovali za ogrevanje razreda v zimskem času. Spomladi so urejali gredice na šolskem vrtu. Takratni

reditelj je bil zadolžen za prinašanje vode iz korita preko ceste, za kurjavo in ogrevanje razreda, moral je hoditi tudi po malico v Knezovo vilo. V šoli je veljal zelo strog red. Neposlušnost, zamujanje in neredno opravljanje domačih nalog je bilo kaznovano s klečanjem v kotu ali s tepežem z ravnilom po prstih. Če je prišel kdo v šolo z umazanimi rokami in nogami, se je moral najprej umiti preko ceste v koritu. Med prijetnejše spomine moje babice na osnovno šolo pa prav gotovo spadajo izleti. Zelo dobro se spominja, kako so se v tretjem razredu peljali s konjsko vprego v Šmarješke Toplice. Pouk je potekal od ponedeljka do sobote. Zaradi hudih zim pa so zimske počitnice včasih trajale 14 dni. Med poletnimi počitnicami je moja babica hodila obirat hmelj v Savinjsko dolino, da si je jeseni lahko kupila šolske potrebščine. Med pomembne dogodke so spadale tudi državne proslave, ki so se odvijale največkrat pri spomeniku na Malkovcu. Najbolj so bili otroci veseli, ko jih je obiskal dedek Mraz. Kljub težkim časom so babičini spomini prijetni in jih z veseljem obuja, jaz pa jih z zanimanjem poslušam. Oba z babico sva se zamislila, kakšne spremembe prinese čas. OŠ Tržišče se je zelo spremenila.

Obiskovali so jo danes pomembni in uspešni krajan. Tudi jaz si želim, da bi nova šola prav tako dobro pospremila na pot nove vedoželjne generacije učencev.

Vid Ržen, 6. razred

Spomini mojega očeta na osnovno šolo

Ker nimam več dedka in babice, ki bi mi lahko pripovedovala o njunih spominih na OŠ, sem vprašala svojega očeta.

Njegovi spomini segajo vse do vrtca, ki je bil takrat v stari šoli v popoldanskem času. Vzgojiteljica je bila Eli Zupančič, ki je bila tudi moja, samo da sem jaz vrtec obiskovala v Krmelju. Z naslednjim letom je oče vstopil v malo šolo, saj je bila takrat še osemletka. Prav tisto leto je svoje poučevanje na naši šoli začela učiteljica Andreja Umek. Takrat je bila že zgrajena spodnja šola za učence od 1. do 4. razreda. Pouk v mali šoli pa je še vedno potekal v stari šoli. Ko je moj oče obiskoval osnovno šolo, je bil ravnatelj Mirko Fugina. V stari šoli takrat še ni bilo centralnega ogrevanja, so pa bile v učilnicah visoke peči.

Tako so morali dežurni učenci skrbeti za ogenj, da ta ni pogorel. Učenci so bili najbolj veseli v jesenskem času, saj so po vasi kmetom pomagali pobirati pridelke, kot so krompir, koruza in jabolka. Prav tako so morali zlagati drva. Pri teh opravilih so jim občasno pomagale tudi učiteljice.

Ko je moj oče obiskoval 7. razred osnovne šole, so med počitnicami prenavljali staro šolo. Tako so prišli pomagat tudi vaški otroci, ki so se tega dela zelo veselili. Razbijali so po šoli in na podstrešju našli nekaj starih redovalnic in tako so se do solz nasmejali ocenam svojih sorodnikov. V tistem času je s svojim poučevanjem začela tudi Breda Brežnik, nam poznana kot Breda Rman. Na šoli je poučevala športno vzgojo, prav tako pa je rada pomagala na vasi, kar je naredilo dober vtis na vaščane, saj je to tudi mojemu očetu ostalo v spominu.

V zimskem času so otroci vedno počakali avtobus s Telč in potem hitro kepali vse, ki so izstopili z avtobusa. Seveda so bili otroci tudi takrat nagajivi in so radi skrivali torbe in copate. Potem so nekateri zamudili avtobus in so morali peš domov. Zaradi takih

potegavščin so jih velikokrat dobili za ušesa tako doma kot tudi v šoli.

Moj oče ima osnovno šolo v zelo lepem spominu. Prav tako upa, da jo bom imela tudi jaz.

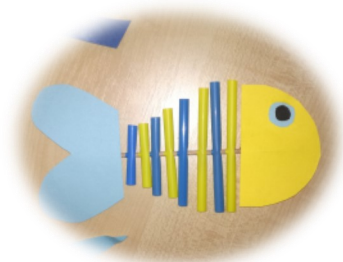
Neža Lindič, 9. razred

KO BOM VELIKA

Moja velika želja je, da bi bila veterinarika. Zdravila bi male živali, kot so kužki, mucki, zajčki, hrčki ... Doma bi imela svojo kliniko. Doma bi imela tudi dva kužka, eno miško in dva mucka. Za hišo bi se pasel konj. Pred hišo bi bil vrt z jagodami, zelenjavo ... Nekaj zelenjave bi prodala, ostalo pa bi pojedle živali. Vsak večer bi šla s kužki na sprehod. Na kliniko bi prišlo veliko živali. Jaz bi jih operirala, jim povijala tačke, cepila proti številnim boleznim in zajedalcem. Poslušala bi jim srce in jim merila srčni utrip. Pri operacijah bi potrebovala različne povoje, igle, niti za šivanje ran, stetoskop za poslušanje srca. Brez mize za preglede in operacije pa ne bo šlo. Veterinarstvo mi je všeč zato, ker bi lahko strokovno pomagala živalim, ki so zanemarjene ali jih lahko mučijo.

Neja Tratar, 4. razred

Živela bom v prozorni kupoli. Službe bodo zelo lahke. V šoli bodo imeli računalnike namesto DZ in zvezkov. Trgovine bodo prišle na dom. Službe bodo dale veliko denarja na uro. Tako, da bom bogata. V trgovini bom naročila lepa oblačila, hrano in nekaj igračk za otroka. Imela bom veliko in lepo hišo. Učitelji ali učiteljice bodo prišli na dom in učili po štiri ure na dan. Če si boš kaj izmislil, ti bo računalnik to risanko ali informacije dal o tej stvari. Računali bodo na kalkulatorje že od prvega razreda dalje. Ne bo nobenih domačih nalog.

Gaja Janežič, 4. razred

POGLED SKOZI MOJE ZELENO OKNO

Sem Domen Šulc. Živim na Škovcu 18 v KS Tržišče. To je pogled skozi moje zeleno okno.

Nekega jutra je na moje okno potrkala pomlad. Odgrnil sem zavese in odprl okno. Moje okno ni zeleno, je pa zeleno vse, kamor seže moj pogled. Jutranja rosa se lesketa v travi. Tudi rastline, ki so pozimi spale, so znova zaživele. Pod oknom me pozdravljajo trobentice, vijolice, narcise in tulipani. Tudi grmički in drevesa že brstijo, nekateri okrasni grmički že cvetijo. V zraku čutim njihov omamni vonj. Raznobarvne svetlice privabljajo čebele in mnoge druge žuželke. Te letajo s cveta na cvet in srkajo sladko medičino. Kot omamljen slonim na oknu. Takrat pa na okno posije sonce. Topli sončni žarki me pobožajo po licu. Nenadoma v daljavi zaslišim raznoliko ptičje petje. Šele takrat se zavem, kako lepa je narava in da jo ljudje premalo opazujemo, čeprav je povsod okrog nas.

Tak je pogled skozi moje zeleno okno, zelen in poln mavričnih barv pomladi. Zato moramo poskrbeti, da to lepoto narave ohranjamo.

Domen Šulc, 7. razred

Živim na Zgornjih Vodalah. Vas se mi zdi zelo lepa, saj imamo veliko kmetij, gozdov in travnikov. Ker je pomlad, je še posebej lepo, saj drevesa že cvetijo. V vasi je pet hiš. Vsi se med seboj dobro razumemo in lahko smo srečni, saj živimo na samem in v miru. V gozdu, ki nas obdaja, pa je veliko živali.

V bližini naše vasi, kjer imamo polja in travnike, se nahaja nekaj posebnega. Tam so namreč temelji nemške opazovalnice iz druge svetovne vojne. Postavljeni so v kvadrat. Naredili so jih iz velikih kamnov, na katerih je bila zgrajena lesena opazovalnica. To sem si že večkrat ogledovala. O tem so mi pripovedovali že stari starši in nekaj malega tudi starši. Povedali so mi, da je bilo v tistih časih ljudem zelo težko in da so spomini na vojne čase zelo žalostni. Zato smo lahko srečni, da danes v Sloveniji živimo mirno, ker ponekod po svetu ljudje še vedno trpijo zaradi vojne.

Pogled skozi zeleno okno sem si zamislila nekako takole. V bližini temeljev stoji lovska opazovalnica, s katere se ti ostanki iz 2. svetovne vojne zelo lepo vidijo. Za zeleno okno bi določila tisto opazovalnico. Za turiste ali naključne obiskovalce pa bi prostor nekoliko preuredila. Notri bi postavila daljnogled, s pomočjo katerega bi si ljudje lahko te kamne podrobneje ogledali. Mogoče bi okoli »okna« posadila kakšno zelenje, saj si zeleno okno predstavljam z nekim zelenjem. Z opazovalnice bi si lahko ogledovali živali, travnike in polja, ki jih vaščani obdelujemo. Z nje se vidijo manjše vzpetine, hribi in tudi gore. Upam, da bi to okno privabilo

turiste tudi v našo vas.

Zdi se mi, da nekateri našo lepo naravo tudi uničujejo. Z onesnaževanjem okolja škodujemo tako rastlinam kot živalim. Posegamo v njihov življenjski prostor. Ne zavedamo se, da brez rastlin in gozda ne bi bilo življenja, saj ne bi bilo kisika, ki ga potrebujemo za dihanje. Zato je pomembno, da skrbimo za naravo in za vsa živa bitja v njej.

Lučka Simeonov, 7. razred

Živim v vasi Škovec. Spada v KS Tržišče. Smo v zelo lepem okolju, vendar se tega včasih ne zavedamo. Posebno zdaj, ko se je začela pomlad, narava pokaže vso svojo lepoto.

Okoli nas vse cveti in zeleni. Prebujajo se živali, čebele letajo s cveta na cvet. Ko se zjutraj zbudim in slišim ptičje petje, vstanem še z večjim veseljem, saj vem, da me čaka lep, sončen dan.

Nekaj sem že slišala o zelenem oknu na Malkovcu. Če pogledaš skozenj, vidiš pobočja, na katerih kraljuje vinska trta. Toda jutranji pogled skozi domače okno je lepši. Vidim pisan travnik, čebele, če pa imam

srečo, lahko opazim tudi kakšno gozdno žival, ki se tam pase. Velikokrat vidim srne, ki tečejo po travniku. Narava se v vsakem letnem času pokaže v najlepši obleki. Paziti moramo, da jo s svojim ravnanjem ne ranimo. V naravo ne smemo posegati. Če bi lahko, bi tudi drugim pokazala svoj pogled skozi domače okno. Vsa Slovenija je lepa, vendar je v okolici doma najlepše. Če gremo kdaj v gozd na sprehod, uživamo na svežem zraku, poleti pa se lahko zatečemo v senco dreves. V gozdu se lahko posladkamo z jagodami ali borovnicami in prisluhnemo pticam. Vsak je lahko vesel, če sliši ubrano ptičje petje ali če opazi kakšno veverico. Sama se zelo rada odpravljam na take sprehode.

Moje zeleno okno je narava okoli mojega doma. Vesela sem, da vsako leto poteka čistilna akcija tudi v našem kraju. Če bomo naravo še naprej onesnaževali, se bo spremenila v smetišče. Zelo sem vesela, da živim v lepem in čistem okolju. Želim si, da bi tako ostalo še naprej.

Saša Rantah, 8. razred

Naš kraj Tržišče je zelo lep, ampak ker je manjši, za turiste ni tako zanimiv. Rada bi, da bi ljudje iz Slovenije pa tudi iz drugih držav spoznali našo vas. Narava v našem okolju je zelo lepa. Naša krajevna skupnost ima kar nekaj naravnih in kulturnih znamenitosti.

Na Vrhku se nahaja rastišče azaleje, ki v mesecu maju zelo lepo cveti in je zaščitena, ker je tako redka. Turistično društvo Tržišče vsako leto v času cvetenja organizira pohod do rastišča. Če je lepo vreme, je pohod čudovit. Ampak azaleja ni edina stvar, ki bi jo rada izpostavila. Vsako leto, ko goduje sveti Jurij, gre veliko ljudi peš do cerkve na Šentjurskem hribu. Mašo vedno popestrijo skavti s svojim petjem in igranjem. Notranjost cerkve je bila pred kratkim prenovljena. Oltar je oblikovan kot zmaj, ki mu je sveti Jurij zadal smrtni udarec. To pa ni edina cerkev v naši krajevni skupnosti. Največja je cerkev svete Trojice, najstarejša pa je Marijina cerkev. Obe stojita v Tržišču.

Za turiste bi bil gotovo zanimiv tudi Malkovec, kjer je več točk s čudovitim razgledom na vinograde. Na eni od teh je tudi naše zeleno okno. Kadar je lepo vreme, se v daljavi vidijo tudi Gorjanci.

V kraju se tudi marsikaj dogaja. Aktivna so številna društva, ki organizirajo različne prireditve. Ena od njih je tudi Jesen na vasi na Škovcu. Prikazana so stara kmečka opravila. V nekaterih se gostje lahko preizkusijo tudi sami. Prikazujejo ličkanje, predenje, pletenje košar ...

Mislím, da krajani lepo skrbimo za naravo, kar dokazuje število ljudi vsako leto na čistilnih akcijah. Žal ni povsod tako. Tudi drugod po Sloveniji in svetu bi se morali bolj truditi za čisto vodo, zrak in tudi zemljo. Neodgovorno ravnanje lahko človeštvo privede do vojn za vodo in do pomanjkanja hrane. Če ne bomo skrbeli za okolje, se bomo zadušili v lastnih smeteh.

Eva Flajs, 8. razred

USPEHI UČENCEV OŠ TRŽIŠČE

CANKARJEVO PRIZNANJE

BRONASTO PRIZNANJE:

4. razred: Ajda Jamšek, Žana Bartolj, Žan Janežič
 6. razred: Tamara Gorenc, Tjaš Pelko
 8. razred: Eva Flajs, Eva Grozde
 9. razred: Kristina Turk, Neža Lindič

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

BRONASTO PRIZNANJE :

8. razred: Eva Grozde, Eva Flajs
 9. razred: Kristina Turk, Zala Poljanec

SREBRNO PRIZNANJE:

9. razred: Zala Poljanec

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠČINE

BRONASTO PRIZNANJE:

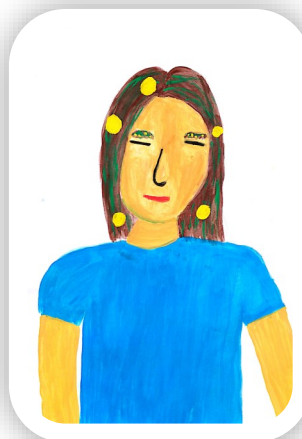
9. razred: Kristina Turk, Zala Poljanec, Ana Lindič

VEGOVO PRIZNANJE – MATEMATIKA

BRONASTO PRIZNANJE:

1. razred: Janja Žibert, Lara Imperl
 2. razred: Samo Umek, Nika Dolenšek, Adam Okorn, Ingrid Udovič, Jan Kobold, Apolonija Renko, Lara Šinkec, Janez Vodenik
 3. razred: Gal Tramte, Anja Jereb
 4. razred: Jure Flajs, Neja Tratar, Tjaša Tratar
 5. razred: Jan Hočevar, Matic Jamšek, Jan Knez, Filip Okorn
 6. razred: Tjaš Pelko
 7. razred: Tim Pirc, Lučka Simeonov, Tamara Debeljak
 8. razred: Gregor Jereb, Eva Flajs
 9. razred: Kristina Turk

STEFANOVO PRIZNANJE – FIZIKA

BRONASTO PRIZNANJE:

8. razred: Saša Rantah, Eva Flajs, Gregor Jereb
 9. razred: Kristina Turk, Neža Lindič

SREBRNO PRIZNANJE:

8. razred: Gregor Jereb
 9. razred: Kristina Turk, Neža Lindič

ZLATO PRIZNANJE:

9. razred: Kristina Turk

PREGLOVO PRIZNANJE – KEMIJA**BRONASTO PRIZNANJE:**

8. razred: Eva Flaajs, Saša Rantah, Gregor Jereb

9. razred: Neža Lindič, Kristina Turk

SREBRNO PRIZNANJE:

8. razred: Eva Flaajs

KAJ VEŠ O PROMETU

3. mesto: EKIPA OŠ TRŽIŠČE

PROTEUSOVO PRIZNANJE – BIOLOGIJA**BRONASTO PRIZNANJE:**

8. razred: Eva Flaajs, Gregor Jereb, Eva Grozde

9. razred: Jernej Gačnik, Ana Lindič, Kristina Turk, Neža Lindič

SREBRNO PRIZNANJE:

9. razred: Ana Lindič, Kristina Turk

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI**BRONASTO PRIZNANJE:**

8. razred: Saša Rantah, Eva Grozde, Eva Flaajs

9. razred: Neža Lindič, Zala Poljanec

VESELA ŠOLA**BRONASTO PRIZNANJE:**

4. razred: Neja Tratar, Tjaša Tratar, Ajda Jamšek, Žana Bartolj, Lea Plazar, Gaja Janežič, Žan Janežič, Pia Gačnik

6. razred: Tjaš Peko

8. razred: Eva Grozde, Eva Flaajs, Saša Rantah, Gregor Jereb

9. razred: Kristina Turk, Neža Lindič, Tadej Mrgole, Zala Poljanec

SREBRNO PRIZNANJE:

4. razred: Jure Flaajs

ZLATA GLASBENA ZNAČKA

Ana Lindič, Neža Lindič, Zala Poljanec, Kristina Turk

ZLATI BRALCI

Jernej Gačnik, Neža Lindič, Zala Poljanec, Kristina Turk

**NA SPREJEMU PRI ŽUPANU SO KOT NAJBOLJŠE UČENKE BILE:
NEŽA LINDIČ, ZALA POLJANEC IN KRISTINA TURK**

